

Brussel, 27.3.2014
COM(2014) 187 final

2014/0107 (COD)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

betreffende kabelbaaninstallaties

(Voor de EER relevante tekst)

{SWD(2014) 116 final}

{SWD(2014) 117 final}

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

Algemene context, motivering en doel van het voorstel

Richtlijn 2000/9/EG betreffende kabelbaaninstallaties voor personenvervoer¹ is op 20 maart 2000 goedgekeurd en is op 3 mei 2002 van toepassing geworden.

Richtlijn 2000/9/EG waarborgt een hoog niveau van veiligheid van kabelbaaninstallaties voor de gebruikers, voor werknemers en voor derden. In deze richtlijn zijn de essentiële eisen aangegeven waaraan de installaties, de bijbehorende infrastructuur, de subsystemen en de veiligheidscomponenten moeten voldoen om veilig te zijn.

Richtlijn 2000/9/EG is ook een voorbeeld van harmonisatiewetgeving van de Unie die het vrije verkeer in de eengemaakte markt van de EU waarborgt, namelijk van subsystemen en veiligheidscomponenten van kabelbaaninstallaties. Deze richtlijn harmoniseert de voorwaarden voor het in de handel brengen en de ingebruikneming van subsystemen en veiligheidscomponenten die bedoeld zijn om te worden verwerkt in kabelbaaninstallaties. Fabrikanten moeten aantonen dat hun subsystemen en veiligheidscomponenten zijn ontworpen en vervaardigd overeenkomstig de essentiële eisen, de CE-markering aanbrengen en instructies verstrekken voor de verwerking ervan in een kabelbaaninstallatie.

Richtlijn 2000/9/EG is gebaseerd op artikel 114 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (hierna te noemen "het Verdrag"). Het is een totale- harmonisatierichtlijn op basis van de "nieuwe aanpak"-beginselen, die inhouden dat fabrikanten moeten waarborgen dat hun producten voldoen aan de prestatie- en veiligheidseisen in het wetgevingsinstrument, echter zonder dat specifieke technische oplossingen of specificaties worden voorgeschreven.

Richtlijn 2000/9/EG heeft betrekking op kabelbaaninstallaties voor personenvervoer.

Voortbeweging door kabels en de functie van personenvervoer zijn de voornaamste criteria die de werkingssfeer van Richtlijn 2000/9/EG bepalen.

De voornaamste soorten kabelbaaninstallaties die onder Richtlijn 2000/9/EG vallen, zijn kabelsporen, gondelbanen, koppelbare stoeltjesliften, vaste stoeltjesliften, cabinebanen, funitels, gecombineerde installaties (bestaande uit verschillende soorten kabelbaaninstallaties, zoals gondels en stoeltjesliften) en sleepliften.

Kabelbaaninstallaties worden gedefinieerd als het complete op een vaste locatie aangelegde systeem, bestaande uit infrastructuur, subsystemen en de veiligheidscomponenten.

Kabelbaaninstallaties en hun infrastructuur worden rechtstreeks beïnvloed door de kenmerken van de regio waar ze aangelegd zijn, door de aard van het terrein, door de omgeving, door atmosferische en meteorologische omstandigheden en ook door structuren en obstakels die zich eventueel in de nabijheid bevinden, hetzij op de grond of in de lucht.

In dit kader zijn de aanleg en de inbedrijfstelling van kabelbaaninstallaties onderworpen aan nationale machtigingsprocedures.

Richtlijn 2000/9/EG bevat geharmoniseerde essentiële eisen waaraan kabelbaaninstallaties moeten voldoen, terwijl de lidstaten bevoegd blijven voor het regelen van de andere aspecten, zoals grondgebruik, ruimtelijke ordening en milieubescherming.

¹ PBEG L 106 van 3.5.2000, blz. 21.

Veiligheidscomponenten en subsystemen vallen onder het beginsel van het vrije verkeer van goederen. Veiligheidscomponenten zijn voorzien van de CE-markering die aangeeft dat ze voldoen aan de voorschriften van Richtlijn 2000/9/EG, met inbegrip van de conformiteitsbeoordelingsprocedures.

Het voorstel beoogt de vervanging van Richtlijn 2000/9/EG door een verordening, in overeenstemming met de vereenvoudigingsdoelstellingen van de Commissie.

Het voorstel heeft tot doel Richtlijn 2000/9/EG op één lijn te brengen met het "goederenpakket" dat in 2008 is goedgekeurd, en met name met het NWK-besluit (EG) nr. 768/2008.

Het NWK-besluit omvat een gemeenschappelijk kader voor de productharmonisatiewetgeving van de EU. Dit kader bestaat uit vaak gebruikte bepalingen in de EU-productwetgeving (bv. definities, verplichtingen voor marktdeelnemers, aangemelde instanties, vrijwaringsmechanismen enz.). Deze gemeenschappelijke bepalingen zijn aangescherpt om te waarborgen dat de richtlijnen in de praktijk doeltreffender kunnen worden toegepast en gehandhaafd. Er zijn nieuwe elementen toegevoegd, zoals verplichtingen voor importeurs, die cruciaal zijn om de veiligheid van producten op de markt te verbeteren.

In het kader van een "stroomlijningspakket" dat op 21 november 2011 is vastgesteld, heeft de Commissie al voorgesteld negen andere richtlijnen op één lijn te brengen met het NWK-besluit. Zij heeft tevens voorgesteld Richtlijn 97/23/EG betreffende drukapparatuur² op één lijn brengen met het NWK-besluit.

Om te zorgen voor de nodige samenhang in de harmonisatiewetgeving van de Unie voor industrieproducten, in overeenstemming met het politieke engagement dat voortvloeit uit de goedkeuring van het NWK-besluit en de juridische verplichting in artikel 2 van het NWK-besluit, is het noodzakelijk dat dit voorstel in overeenstemming is met de bepalingen van het NWK-besluit.

Het voorstel is daarnaast gericht op het oplossen van enkele problemen die zich hebben voorgedaan bij de tenuitvoerlegging van Richtlijn 2000/9/EG. Meer in het bijzonder hebben autoriteiten, aangemelde instanties en fabrikanten uiteenlopende standpunten geuit over de vraag of bepaalde soorten installaties binnen de werkingssfeer van Richtlijn 2000/9/EG vallen en dus moeten worden vervaardigd en gecertificeerd in overeenstemming met de voorschriften en procedures van de richtlijn. Er zijn ook uiteenlopende standpunten over de vraag of bepaalde apparatuur als subsysteem, infrastructuur of veiligheidscomponent moet worden beschouwd. Verder geeft de richtlijn niet aan welk type conformiteitsbeoordelingsprocedure dient te worden toegepast op subsystemen.

Deze uiteenlopende benaderingen hebben tot marktdistorsies en ongelijke behandeling van marktdeelnemers geleid. Fabrikanten en exploitanten van de betrokken installaties moesten de apparatuur aanpassen of aanvullende certificering ondergaan, hetgeen extra kosten en vertraging bij de toelating en exploitatie van de installaties veroorzaakte.

De voorgestelde verordening is dan ook bedoeld om meer juridische duidelijkheid over de werkingssfeer van Richtlijn 2000/9/EG te verschaffen, en daarmee betere tenuitvoerlegging van de betreffende wettelijke bepalingen.

Bovendien bevat Richtlijn 2000/9/EG bepalingen inzake de conformiteitsbeoordeling van subsystemen. Er wordt echter niet bepaald welke concrete procedure moet worden gevolgd door de fabrikant en de aangemelde instantie. Bovendien wordt de fabrikanten geen keuze geboden uit een reeks van conformiteitsbeoordelingsprocedures die toegepast kunnen worden

² COM(2013) 471 definitief.

op veiligheidscomponenten. De voorgestelde verordening brengt dus de beschikbare conformiteitsbeoordelingsprocedures voor subsystemen op één lijn met die welke al voor veiligheidscomponenten worden gebruikt, op basis van de conformiteitsbeoordelingsmodules zoals aangegeven in Besluit 768/2008/EG betreffende een gemeenschappelijk kader voor het verhandelen van producten (NWK-besluit). In dit verband voorziet de richtlijn ook in het aanbrengen van de CE-markering om aan te geven dat aan de bepalingen van de richtlijn is voldaan, overeenkomstig het bestaande systeem voor veiligheidscomponenten.

In het voorstel is rekening gehouden met Verordening (EU) nr. 1025/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 betreffende Europese normalisatie³.

Het voorstel houdt eveneens rekening met het voorstel van de Commissie van 13 februari 2013 voor een verordening betreffende markttoezicht op producten⁴, die bedoeld is om één rechtsinstrument vast te stellen betreffende de activiteiten inzake markttoezicht op het gebied van andere dan voedingsmiddelen, consumenten- of niet-consumentenproducten en producten die al dan niet onder de harmonisatiewetgeving van de Unie vallen. Dit voorstel voegt de regels inzake markttoezicht van Richtlijn 2001/95/EG inzake algemene productveiligheid⁵, van Verordening (EG) nr. 765/2008 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de eisen inzake accreditatie en markttoezicht betreffende het verhandelen van producten⁶, en van sectorspecifieke harmonisatiewetgeving ter verbetering van de doelmatigheid van markttoezichtactiviteiten in de Unie samen. De voorgestelde verordening inzake markttoezicht op producten bevat ook de relevante bepalingen inzake markttoezicht en vrijwaringsclausules. Derhalve moeten bepalingen in bestaande sectorspecifieke harmonisatiewetgeving van de Unie betreffende markttoezicht en vrijwaringsclausules uit die harmonisatiewetgeving worden verwijderd. De algehele doelstelling van de voorgestelde verordening betreffende markttoezicht op producten is een fundamentele vereenvoudiging van het EU-kader voor markttoezicht, zodat dat toezicht voor de belangrijkste gebruikers ervan – markttoezichtautoriteiten en marktdeelnemers – beter functioneert. Richtlijn 2000/9/EG voorziet in een vrijwaringsprocedure voor subsystemen en veiligheidscomponenten. Overeenkomstig het kader dat tot stand zal worden gebracht door de voorgestelde verordening betreffende het markttoezicht op producten, omvat dit voorstel niet de bepalingen inzake markttoezicht en vrijwaringsprocedures voor subsystemen en veiligheidscomponenten die in het NWK-besluit zijn geregeld. Met het oog op de juridische duidelijkheid verwijst het evenwel naar de voorgestelde verordening betreffende inzake markttoezicht op producten.

Samenhang met andere beleidsgebieden en doelstellingen van de Unie

Dit initiatief is in overeenstemming met de Single Market Act⁷, waarin de nadruk is gelegd op de noodzaak om het vertrouwen van de consument in de kwaliteit van producten op de markt te herstellen en op het belang van aanscherping van het markttoezicht.

³ PB L 316 van 14.11.2012.

⁴ Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende het markttoezicht op producten en tot wijziging van de Richtlijnen 89/686/EEG en 93/15/EEG van de Raad, de Richtlijnen 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 1999/5/EG, 2000/9/EG, 2000/14/EG, 2001/95/EG, 2004/108/EG, 2006/42/EG, 2006/95/EG, 2007/23/EG, 2008/57/EG, 2009/48/EG, 2009/105/EG, 2009/142/EG en 2011/65/EU van het Europees Parlement en de Raad en de Verordeningen (EU) nr. 305/2011, (EG) nr. 764/2008 en (EG) nr. 765/2008 van het Europees Parlement en de Raad. COM(2013) 75 definitief.

⁵ PB L 11 van 15.1.2002, blz. 4.

⁶ PB L 218 van 13.8.2008, blz.30.

⁷ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's, COM(2011) 206 definitief.

Bovendien ondersteunt het initiatief het beleid van de Commissie inzake betere regelgeving en vereenvoudiging van het regelgevingskader.

2. RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDE PARTIJEN EN EFFECTBEOORDELING

Raadpleging van de belanghebbende partijen

De herziening van Richtlijn 2000/9/EG is lang en uitgebreid besproken sinds 2010. Meer in het bijzonder is deze herziening besproken in de werkgroep van de lidstaten over kabelbaaninstallaties, met nationale deskundigen die verantwoordelijk zijn voor de tenuitvoerlegging van de richtlijn, in het kader van het Permanent Comité van Richtlijn 2000/9/EG, in de groep administratieve samenwerking op het gebied van markttoezicht op kabelbaaninstallaties (AdCo-groep) en in de sectorgroep kabelbaaninstallaties (CSG) van de Europese coördinatie van aangemelde instanties, alsmede met het bedrijfsleven en verenigingen van gebruikers.

De lidstaten en de belanghebbenden, waaronder organisaties van fabrikanten, aangemelde instanties en vertegenwoordigers van normalisatie-instellingen zijn vanaf het begin betrokken geweest bij het effectbeoordelingsproces. In het kader van het Permanent Comité van Richtlijn 2000/9/EG vonden regelmatige besprekingen plaats over de werking van de richtlijn en de potentiële kwesties die verbeteringen behoeven, hetzij door middel van wetgeving of op een andere manier.

Bovendien zijn er drie specifieke raadplegingen gehouden.

De eerste raadpleging vond plaats in de eerste helft van 2010 in het kader van de voorbereiding van het verslag over de tenuitvoerlegging van Richtlijn 2000/9/EG, zoals bedoeld in artikel 21, lid 4, van die verordening.

In haar eerste verslag over de tenuitvoerlegging van Richtlijn 2000/9/EG⁸ merkte de Commissie op dat de richtlijn heeft bijgedragen tot de totstandbrenging van een interne markt voor de subsystemen en veiligheidscomponenten, en tegelijkertijd een uniform en hoog niveau van veiligheid heeft gewaarborgd. Ook wees zij op een aantal kwesties die nader moesten worden onderzocht.

De te onderzoeken kwesties waren de volgende:

- de werkingssfeer van Richtlijn 2000/9/EG, met name met betrekking tot nieuwe typen kabelbaaninstallaties;
- het ontbreken van een passende reeks conformiteitsbeoordelingsprocedures voor subsystemen, hetgeen heeft geleid tot uiteenlopende interpretaties en uitvoeringen van de conformiteitsbeoordeling van de subsystemen;
- de noodzaak van het op één lijn brengen van Richtlijn 2000/9/EG met het NWK-besluit.

De tweede en de derde raadpleging vonden plaats in 2012 in het kader van de effectbeoordelingsstudie; de eerste daarvan had betrekking op de bestaande situatie en de andere op de beleidsopties. Het eindverslag van de effectbeoordelingsstudie werd formeel gepresenteerd en besproken tijdens de vergaderingen van het Permanent Comité op 25 september 2012 en 8 april 2013, waarin de lidstaten en sectorale belanghebbenden

⁸ Verslag van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad, COM(2011) 123 definitief van 16.3.2011.

gelegenheid hadden om meningen, bijdragen en schriftelijke standpunten over de in de studie genoemde beleidsopties naar voeren te brengen.

De belanghebbenden hebben actief bijgedragen tot het identificeren van de problemen die opgelost moeten worden om de werking van Richtlijn 2000/9/EG te verbeteren. De meeste belanghebbenden zijn het eens met de constatering betreffende de problemen. Een groot aantal respondenten van de raadpleging in het kader van de effectbeoordelingsstudie heeft te kampen gehad met problemen in verband met de definitie van kabelbaaninstallaties en de afgrenzing ten opzichte van de werkingssfeer van Richtlijn 95/16/EG betreffende liften⁹.

Gelet op de omvang van de verzamelde informatie en de vrij technische aard van het onderwerp is er geen openbare raadpleging georganiseerd; gerichte raadplegingen van deskundigen werden meer passend geacht voor dit technische initiatief.

Bijeenbrengen en benutten van deskundigheid – effectbeoordeling

Er is een effectbeoordeling van de herziening van Richtlijn 2000/9/EG verricht.

Op basis van de verzamelde informatie heeft de Commissie een effectbeoordeling uitgevoerd waarin drie opties zijn onderzocht en vergeleken.

Optie 1 – "Niets doen" - Geen wijzigingen van de huidige situatie

In deze optie worden geen wijzigingen van Richtlijn 2000/9/EG voorgesteld.

Optie 2 –Oplossingen door niet-wetgevende maatregelen

In optie 2 wordt de mogelijkheid overwogen van meer uitvoerige richtsnoeren voor de tenuitvoerlegging van Richtlijn 2000/9/EG met betrekking tot de werkingssfeer, en van het aanbevelen van specifieke conformiteitsbeoordelingsprocedures voor de beoordeling van subsystemen, voornamelijk door herschrijving van de Toepassingsgids bij Richtlijn 2000/9/EG.

Optie 3 –Oplossingen door wetgevende maatregelen

In deze optie worden wijzigingen van Richtlijn 2000/9/EG voorgesteld.

Een combinatie van de opties 2 en 3 genoot de voorkeur omdat:

- dat wordt beschouwd als de meest geëigende manier om het probleem aan te pakken, aangezien het zal zorgen voor verduidelijking van het toepassingsgebied en voor consistentie en flexibiliteit van de conformiteitsbeoordelingsprocedures voor subsystemen en veiligheidscomponenten;
- hiermee geen significante kosten voor marktdeelnemers en aangemelde instanties gemoeid zijn, en voor zover kon worden vastgesteld ook geen significante economische of sociale gevolgen voor degenen die al verantwoordelijk handelen;
- hiermee de werking van de interne markt voor subsystemen en veiligheidscomponenten wordt verbeterd door gelijke behandeling van alle marktdeelnemers te waarborgen, met name van importeurs en distributeurs, alsmede van aangemelde instanties;
- optie 1 biedt geen oplossing voor het probleem van de rechtsonzekerheid als gevolg van enkele bepalingen van Richtlijn 2000/9/EG en zal daarom niet leiden tot betere tenuitvoerlegging.

Het voorstel omvat:

⁹ PB L 213 van 7.9.1995, blz. 1.

- De verduidelijking van de werkingssfeer met betrekking tot kabelbaaninstallaties ontworpen voor vervoer of vrijetijdsdoeleinden;
- De invoering van een reeks conformiteitsbeoordelingsprocedures voor subsystemen op basis van de bestaande conformiteitsbeoordelingsmodules voor veiligheidscomponenten zoals aangepast aan het NWK-besluit;
- Het op één lijn brengen met het NWK-besluit.

Het effect van het voorstel zal zorgen voor een eerlijk speelveld voor de marktdeelnemers en zal de bescherming van de veiligheid van passagiers en andere gebruikers, werknemers en derden verbeteren.

3. JURIDISCHE ELEMENTEN VAN HET VOORSTEL

3.1. Werkingssfeer en definities

De werkingssfeer van de voorgestelde verordening komt overeen met die van Richtlijn 2000/9/EG en bestrijkt kabelbaaninstallaties, met inbegrip van hun infrastructuur, alsmede subsystemen en veiligheidscomponenten voor kabelbaaninstallaties.

Het voorstel verduidelijkt en actualiseert de werkingssfeer.

Met name wordt in het licht van de ontwikkeling van nieuwe soorten kabelbaaninstallaties verduidelijkt dat de uitsluiting van kabelbaaninstallaties gebruikt voor vrijetijdsdoeleinden op kermisterreinen of in amusementsparken niet van toepassing is op kabelbaaninstallaties die een tweeledige functie hebben, namelijk het vervoer van personen en vrijetijdsactiviteiten.

Het voorstel handhaaft de uitsluiting van bepaalde kabelbaaninstallaties bestemd voor landbouw- of industriële doeleinden, maar er wordt verduidelijkt dat het wel kabelbaaninstallaties bestrijkt die bestemd zijn voor vervoer naar berghutten maar niet voor het vervoer van het publiek.

De huidige uitsluiting van kabelponten wordt uitgebreid tot alle kabelaangedreven installaties waar de gebruikers of dragers zich op het water bewegen, zoals waterski-installaties.

De uitsluitingen waarin Richtlijn 2000/9/EG voorziet met betrekking tot tandradbanen en met kettingen voortbewogen installaties worden niet opnieuw ingevoerd, aangezien deze installaties niet overeen komen met de definitie van kabelbaaninstallaties.

De algemene definities die voortvloeien uit het op één lijn brengen met het NWK-besluit zijn ingevoegd.

3.2. Verplichtingen van marktdeelnemers

Het voorstel bevat, met betrekking tot de subsystemen en de veiligheidscomponenten, de typische bepalingen van productgerelateerde harmonisatiewetgeving van de Unie en stelt de verplichtingen vast van de betrokken marktdeelnemers (fabrikanten, gemachtigden, importeurs en distributeurs), in overeenstemming met het NWK-besluit.

3.3. Geharmoniseerde normen

Overeenstemming met geharmoniseerde normen vestigt het vermoeden van conformiteit met de essentiële eisen. Verordening (EU) nr. 1025/2012 geeft een horizontaal rechtskader aan voor Europese normalisatie. De verordening bevat onder andere bepalingen over normalisatieverzoeken van de Commissie aan Europese normalisatie-instellingen, over de procedure voor bezwaar tegen een geharmoniseerde norm en over deelname van belanghebbenden aan het normalisatieproces. Derhalve zijn de bepalingen van Richtlijn

2000/9/EG die dezelfde aspecten betreffen met het oog op de rechtszekerheid niet opnieuw in dit voorstel opgenomen.

3.4. Conformiteitsbeoordeling

Het voorstel handhaaft de conformiteitsbeoordelingsprocedures voor veiligheidscomponenten zoals bepaald in Richtlijn 2000/9/EG. Het actualiseert echter wel de desbetreffende modules om die in overeenstemming te brengen met het NWK-besluit.

Met name wordt de verplichting gehandhaafd om een aangemelde instantie bij de ontwerp- en productiefase van alle subsystemen en veiligheidscomponenten te betrekken.

Het voorstel voert een reeks conformiteitsbeoordelingsprocedures voor subsystemen in op basis van de conformiteitsbeoordelingsmodules van het NWK-besluit. In dit kader wordt ook de CE-markering voor subsystemen ingevoerd, aangezien er geen reden is om die anders te behandelen dan de veiligheidscomponenten, waarvoor Richtlijn 2000/9/EG al bepaalt dat de CE-markering aangebracht moet worden om aan te geven dat ze in overeenstemming zijn met de voorschriften van de richtlijn.

3.5. Aangemelde instanties

Het goed functioneren van aangemelde instanties is van cruciaal belang voor de waarborging van een hoog niveau van bescherming van gezondheid en veiligheid en voor het vertrouwen van alle betrokken partijen in het systeem van de nieuwe aanpak.

Derhalve, en overeenkomstig het NWK-besluit, worden in het voorstel de aanmeldingscriteria voor aangemelde instanties aangescherpt en specifieke eisen voor aanmeldende autoriteiten ingevoerd.

3.6. Uitvoeringshandelingen

Het voorstel machtigt de Commissie om, indien nodig, uitvoeringsbesluiten vast te stellen om te zorgen voor een uniforme toepassing van deze verordening ten aanzien van aangemelde instanties die niet of niet meer voldoen aan de voorwaarden voor hun aanmelding.

Deze uitvoeringshandelingen zullen worden vastgesteld overeenkomstig de bepalingen betreffende uitvoeringshandelingen in Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren.

3.7. Slotbepalingen

De voorgestelde verordening zal twee jaar na haar inwerkingtreding van toepassing worden om de fabrikanten, aangemelde instanties en lidstaten de nodige tijd te geven om zich aan te passen aan de nieuwe voorschriften.

De aanwijzing van aangemelde instanties op basis van de nieuwe voorschriften en het nieuwe proces dient echter kort na de inwerkingtreding van deze verordening te beginnen. Dit zal ervoor zorgen dat tegen de datum van toepassing van de voorgestelde verordening voldoende aangemelde instanties zullen zijn aangewezen in overeenstemming met de nieuwe regels, teneinde problemen met de continuïteit van de productie en de bevoorrading van de markt te voorkomen.

Er is een overgangsbepaling voor de certificaten die door aangemelde instanties zijn afgegeven op grond van Richtlijn 2000/9/EG ten aanzien van subsystemen en veiligheidscomponenten, zodat bestaande voorraden kunnen afvloeien en een soepele overgang naar de nieuwe voorschriften gewaarborgd wordt.

Er is een overgangsbepaling voor de inbedrijfstelling van de kabelbaaninstallaties onder Richtlijn 2000/9/EG teneinde een soepele overgang naar de nieuwe voorschriften te waarborgen.

Richtlijn 2000/9/EG zal worden ingetrokken en vervangen door de voorgestelde verordening.

3.8. De bevoegdheid van de Unie, de rechtsgrondslag, het subsidiariteitsbeginsel en de rechtsvorm

Rechtsgrondslag

Dit voorstel is gebaseerd op artikel 114 van het Verdrag.

Subsidiariteitsbeginsel

Het subsidiariteitsbeginsel is met name aan de orde bij de nieuwe bepalingen die bedoeld zijn om de effectieve handhaving van Richtlijn 2000/9/EG te verbeteren, namelijk de verplichtingen voor de marktdeelnemers, de traceerbaarheidsbepalingen, de bepalingen over de beoordeling en de aanmelding van conformiteitsbeoordelingsinstanties.

Uit ervaring met de handhaving van de wetgeving is gebleken dat maatregelen die op nationaal niveau werden genomen, tot uiteenlopende benaderingswijzen en een ongelijke behandeling van marktdeelnemers in de Unie hebben geleid, hetgeen het doel van Richtlijn 2000/9/EG ondermijnt. Als er op nationaal niveau maatregelen worden getroffen om de problemen aan te pakken, houdt dit het risico in dat belemmeringen voor het vrije verkeer van goederen worden opgeworpen. Bovendien zijn nationale maatregelen beperkt tot de territoriale bevoegdheid van een lidstaat. De gestelde doelen en met name een doeltreffender markttoezicht kunnen veel beter worden bereikt door gecoördineerd optreden op het niveau van de Unie. Daarom is het zinvoller om op het niveau van de Unie maatregelen te treffen.

Evenredigheidsbeginsel

Overeenkomstig het evenredigheidsbeginsel gaan de voorgestelde wijzigingen niet verder dan nodig is om de beoogde doelstellingen te verwezenlijken.

De nieuwe of gewijzigde verplichtingen leiden niet tot onnodige lasten en kosten voor de bedrijfstak, en in het bijzonder kleine en middelgrote ondernemingen, of voor overheidsinstanties. Voor wijzigingen met negatieve gevolgen kon op basis van de analyse van de gevolgen van de optie de meest evenredige oplossing voor de geconstateerde problemen worden gekozen. Bij een aantal wijzigingen wordt de duidelijkheid van de bestaande richtlijn vergroot, zonder dat belangrijke nieuwe eisen worden opgelegd waaraan extra kosten verbonden zijn.

Gebruikte wetgevingstechniek

Het voorstel heeft de vorm van een verordening.

De voorgestelde overgang van een richtlijn naar een verordening houdt rekening met de algemene doelstelling van de Commissie om het regelgevingskader te vereenvoudigen en met de noodzaak van een uniforme toepassing in de gehele Unie van de voorgestelde wetgeving.

De voorgestelde verordening is gebaseerd op artikel 114 van het Verdrag en beoogt de waarborging van het goede functioneren van de interne markt voor subsystemen en veiligheidscomponenten bestemd om te worden ingebouwd in kabelbaaninstallaties, met behoud van de bestaande rol voor de lidstaten met betrekking tot kabelbaaninstallaties. Er worden duidelijke en gedetailleerde regels opgelegd die in de hele Unie gelijktijdig en op uniforme wijze van toepassing zullen worden.

Overeenkomstig de beginselen van volledige harmonisatie mogen de lidstaten in hun nationale wetgeving geen strengere of bijkomende voorschriften opleggen betreffende het in de handel brengen van subsystemen en veiligheidscomponenten. Met name moeten de verplichte essentiële voorschriften en de conformiteitsbeoordelingsprocedures die de fabrikanten moeten volgen in alle lidstaten identiek zijn.

Hetzelfde geldt met betrekking tot de bepalingen die zijn ingevoerd als gevolg van het op één lijn brengen met het NWK-besluit. Deze bepalingen moeten duidelijk en nauwkeurig genoeg zijn om rechtstreeks te kunnen worden toegepast door de betrokken actoren.

De verplichtingen voor de lidstaten, zoals de verplichting te de conformiteitsbeoordelingsorganen te beoordelen, aan te wijzen en te melden, zijn in elk geval niet als zodanig omgezet in nationale wetgeving, maar zijn door de lidstaten ten uitvoer gelegd door middel van de nodige regelgevende en administratieve regelingen. Dit zal niet veranderen wanneer de betrokken verplichtingen zijn opgenomen in een verordening.

De lidstaten nauwelijks flexibiliteit bij het omzetten van een richtlijn in nationaal recht. De keuze voor een verordening zal hen echter in staat stellen te besparen op de kosten die gepaard gaan met de omzetting van een richtlijn.

Bovendien vermijdt een verordening het risico van eventueel uiteenlopende omzetting van een richtlijn door de verschillende lidstaten, wat kan leiden tot verschillende niveaus van veiligheid en obstakels kan creëren voor de interne markt, waardoor de effectieve tenuitvoerlegging wordt ondermijnd.

De overgang van een richtlijn naar een verordening zal niet leiden tot enige wijziging van de regelgevingsaanpak.

De kenmerken van de nieuwe aanpak zullen volledig worden gehandhaafd, in het bijzonder de flexibiliteit voor fabrikanten wat betreft de keuze van de middelen om te voldoen aan de essentiële eisen en de keuze van de gevolgde procedure uit de beschikbare procedures voor conformiteitsbeoordeling, om aan te tonen dat subsystemen en veiligheidscomponenten aan de voorschriften voldoen. De bestaande mechanismen ter ondersteuning van de tenuitvoerlegging van de wetgeving (normalisatieproces, werkgroepen, administratieve samenwerking, de ontwikkeling van richtsnoeren, enz.) worden niet beïnvloed op de aard van het juridische instrument.

Bovendien betekent de keuze voor een verordening niet dat het besluitvormingsproces wordt gecentraliseerd. Lidstaten behouden hun bevoegdheden met betrekking tot kabelbaaninstallaties en de uitvoering van de geharmoniseerde bepalingen, bijvoorbeeld de aanwijzing en accreditatie van aangemelde instanties, het uitoefenen van markttoezicht en wetshandhaving (bv. boetes).

Ten slotte kan door het gebruik van verordeningen op het gebied van de wetgeving inzake de interne markt het risico van "gold-plating" vermeden worden, hetgeen aansluit bij de wensen van belanghebbenden. Ook kunnen fabrikanten op die manier rechtstreeks met de verordening werken, in plaats van 28 verschillende omzettingsmaatregelen te moeten vinden en bestuderen.

Op grond hiervan wordt geoordeeld dat de keuze voor een verordening de meest geschikte en minder kostbare oplossing is voor alle betrokken partijen, aangezien die aanpak snellere en meer coherente toepassing van de voorgestelde wetgeving mogelijk maakt, en zorgt voor een duidelijker regelgevend kader voor marktdeelnemers, zonder dat de lidstaten kosten maken voor de omzetting.

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

Dit voorstel heeft geen gevolgen voor de begroting van de EU.

5. AANVULLENDE INFORMATIE

Intrekking van bestaande wetgeving

De vaststelling van het voorstel heeft de intrekking van Richtlijn 2000/9/EG tot gevolg.

Europese Economische Ruimte

Het voorstel betreft een onderwerp dat onder de EER-overeenkomst valt en moet daarom worden uitgebreid tot de Europese Economische Ruimte.

Voorstel voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

betreffende kabelbaaninstallaties

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 114,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité¹⁰,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Richtlijn 2000/9/EG van het Europees Parlement en de Raad¹¹ betreffende kabelbaaninstallaties bevat voorschriften voor kabelbaaninstallaties die ontworpen en geconstrueerd zijn en geëxploiteerd worden met het oog op het vervoer van personen.
- (2) Richtlijn 2000/9/EG is gebaseerd op de beginselen van de nieuwe aanpak, die uiteengezet zijn in de resolutie van de Raad van 5 mei 1985 betreffende een nieuwe aanpak op het gebied van de technische harmonisatie en normalisatie¹². Daarom bevat de richtlijn alleen de essentiële voorschriften voor kabelbaaninstallaties, terwijl technische details zijn vastgesteld door het Europees Comité voor Normalisatie (CEN) en het Europees Comité voor elektrotechnische normalisatie (CENELEC) overeenkomstig Verordening (EU) nr. 1025/2012 van het Europees Parlement en de Raad¹³ betreffende Europese normalisatie. Conformiteit met de aldus vastgestelde geharmoniseerde normen, waarvan de referenties in het *Publicatieblad van de Europese Unie* worden bekendgemaakt, vestigt een vermoeden van conformiteit met de eisen van Richtlijn 2000/9/EG. De ervaring heeft geleerd dat deze basisbeginselen in deze sector goed werken en moeten worden behouden en nog verder moeten worden bevorderd.
- (3) Uit de ervaring die is opgedaan bij de tenuitvoerlegging van Richtlijn 2000/9/EG bleek dat een aantal bepalingen gewijzigd moeten worden, met het oog op verduidelijking en

¹⁰ PB C [...] van [...], blz. [...].

¹¹ Richtlijn 2000/9/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 maart 2000 betreffende kabelbaaninstallaties voor personenvervoer (PB L 106 van 3.5.2000, blz. 21).

¹² PB C 136 van 4.6.1985, blz. 1.

¹³ Verordening (EU) nr. 1025/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 betreffende Europese normalisatie, tot wijziging van de Richtlijnen 89/686/EEG en 93/15/EEG van de Raad alsmede de Richtlijnen 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/23/EG en 2009/105/EG van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Beschikking 87/95/EEG van de Raad en Besluit nr. 1673/2006/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 316 van 14.11.2012, blz. 12).

actualisering, en om aldus rechtszekerheid te garanderen, voornamelijk wat betreft de werkingssfeer en de conformiteitsbeoordeling van subsystemen.

- (4) Besluit nr. 768/2008/EG van het Europees Parlement en de Raad¹⁴ betreffende een gemeenschappelijk kader voor het verhandelen van producten stelt een gemeenschappelijk kader van algemene beginselen en referentie bepalingen vast die bedoeld zijn om in alle wetgeving tot harmonisatie van de voorwaarden voor het verhandelen van producten te worden toegepast, zodat een coherente basis voor de herziening of herschikking van die wetgeving wordt gelegd. Richtlijn 2000/9/EG moet derhalve aan dat besluit worden aangepast.
- (5) Aangezien een aantal wijzigingen moet worden aangebracht in Richtlijn 2000/9/EG, moet zij in het belang van de duidelijkheid worden ingetrokken en vervangen. Aangezien het toepassingsgebied, de essentiële eisen en conformiteitsbeoordelingsprocedures identiek moeten zijn in alle lidstaten, is er bijna geen flexibiliteit mogelijk bij de omzetting van een op de beginselen van de nieuwe aanpak gebaseerde richtlijn in nationale wetgeving. Om de regelgeving te vereenvoudigen, dient Richtlijn 2000/9/EG te worden vervangen door een verordening, het passende rechtsinstrument aangezien daardoor duidelijke en gedetailleerde regels worden opgelegd die geen ruimte laten voor uiteenlopende omzetting door de lidstaten, en dus een uniforme tenuitvoerlegging in de gehele Unie waarborgen.
- (6) Verordening (EG) nr. 765/2008 van het Europees Parlement en de Raad¹⁵ tot vaststelling van de eisen inzake accreditatie en markttoezicht betreffende het verhandelen van producten stelt horizontale bepalingen vast inzake de accreditatie van conformiteitsbeoordelingsinstanties, inzake het markttoezicht op producten en de controle van producten uit derde landen] en inzake CE-markering.
- (7) Verordening (EU) nr. [.../....] [inzake markttoezicht van producten]¹⁶ bevat gedetailleerde regels inzake markttoezicht en voor de controles van producten uit derde landen die de Unie worden binnengebracht, met inbegrip van subsystemen en veiligheidscomponenten. Tevens omvat zij een vrijwaringsclausuleprocedure. De lidstaten dienen het markttoezicht te organiseren en uit te oefenen, markttoezichtautoriteiten aan te wijzen en aan te geven wat hun bevoegdheden en taken zijn. Zij dienen ook om algemene en sectorspecifieke markttoezichtprogramma's te ontwikkelen.
- (8) De werkingssfeer van Richtlijn 2000/9/EG moet worden gehandhaafd. Deze verordening dient van toepassing te zijn op kabelbaaninstallaties ontworpen voor het vervoer van personen in toeristische centra in de bergen of in stedelijk vervoer. Kabelbaaninstallaties zijn hoofdzakelijk liftsystemen, zoals kabelspoorwegen, bovengrondse kabelbaaninstallaties, zweefbanen, gondelbanen, stoeltjesliften en sleepliften. Voortbeweging door kabels en de functie van personenvervoer zijn de essentiële criteria die bepalen welke kabelbaaninstallaties binnen de werkingssfeer van Richtlijn 2000/9/EG vallen.

¹⁴ Besluit 768/2008/EG van het Europees Parlement en de Raad van 9 juli 2008 betreffende een gemeenschappelijk kader voor het verhandelen van producten en tot intrekking van Besluit 93/465/EEG van de Raad (PB L 218 van 13.8.2008, blz. 82).

¹⁵ Verordening (EG) nr. 765/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 9 juli 2008 tot vaststelling van de eisen inzake accreditatie en markttoezicht betreffende het verhandelen van producten en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 339/93 (PB L 218 van 13.8.2008, blz. 30).

¹⁶ PB L [...].

- (9) Er zijn nieuwe typen kabelbaaninstallaties ontwikkeld die bestemd zijn voor zowel vervoer als vrijetijdsactiviteiten. Dergelijke installaties moeten onder deze verordening vallen.
- (10) Het is dienstig bepaalde kabelbaaninstallaties uit te sluiten van het toepassingsgebied van deze verordening, hetzij omdat ze onderworpen zijn aan andere specifieke harmonisatiewetgeving van de Unie, of omdat ze afdoende kunnen worden gereguleerd op nationaal niveau.
- (11) Met kabels voortbewogen liften, hetzij verticaal of op een hellend vlak, die permanent bepaalde verdiepingen van gebouwen en constructies anders dan de stations bedienen, zijn onderworpen aan specifieke wetgeving van de Unie en moeten worden uitgesloten van de werkingssfeer van deze verordening.
- (12) Met het oog op de rechtszekerheid dient de uitsluiting van de kabelponten alle installaties met kabels te bestrijken waar de gebruikers of vervoermiddelen zich op het water bewegen, zoals bijvoorbeeld kabelwaterski-installaties.
- (13) Om ervoor te zorgen dat kabelbaaninstallaties en de bijbehorende infrastructuur, subsystemen en veiligheidscomponenten een hoog niveau van bescherming van de gezondheid en veiligheid van personen waarborgen, is het noodzakelijk regels vast te stellen voor het ontwerp en de bouw van kabelbaaninstallaties.
- (14) De lidstaten dienen de veiligheid van kabelbaaninstallaties bij de aanleg en de inbedrijfstelling en gedurende de exploitatie te verzekeren.
- (15) Deze verordening doet geen afbreuk aan het recht van de lidstaten om de voorschriften te specificeren die zij nodig achten op het gebied van grondgebruik en ruimtelijke ordening, en met het oog op de bescherming van het milieu en van de gezondheid en veiligheid van personen, en met name de werknemers, bij het gebruik van kabelbaaninstallaties.
- (16) Deze verordening doet geen afbreuk aan het recht van de lidstaten om passende procedures vast te stellen voor het verlenen van vergunningen voor kabelbaaninstallaties, voor de inspectie daarvan alvorens ze in bedrijf worden gesteld, en voor regelmatig toezicht tijdens de exploitatie.
- (17) Deze verordening dient rekening te houden met het feit dat de veiligheid van kabelbaaninstallaties evenzeer afhangt van de omgeving als van de kwaliteit van de door de industrie geleverde onderdelen en de wijze waarop deze worden geassembleerd en ter plekke geïnstalleerd, en van de controles tijdens de exploitatie. De oorzaken van ernstige ongevallen kunnen verband houden met de keuze van de plaats, met de vervoersinrichting zelf, met de constructie of met de wijze waarop de inrichting wordt gebruikt en onderhouden.
- (18) Hoewel deze verordening niet betrekking heeft op de eigenlijke exploitatie van kabelbaaninstallaties, moet zij een algemeen kader bieden dat moet waarborgen dat dergelijke installaties op het grondgebied van de lidstaten zodanig worden geëxploiteerd dat gebruikers, het personeel en derden een hoog niveau van bescherming wordt geboden.
- (19) Bij kabelbaaninstallaties kunnen technologische innovaties alleen bij de aanleg van een nieuwe installatie worden geverifieerd en onderworpen aan volledige tests. Daarom moet worden voorzien in een procedure waarin, met inachtneming van de verplichting om aan de essentiële eisen te voldoen, ook rekening wordt gehouden met de bijzondere omstandigheden van een specifieke kabelbaaninstallatie.

- (20) De lidstaten dienen de noodzakelijke stappen te nemen om ervoor te zorgen dat kabelbaaninstallaties alleen in bedrijf worden genomen als ze in overeenstemming zijn met deze verordening en geen gevaar opleveren voor de gezondheid en veiligheid van personen of voor eigendommen, wanneer ze op de juiste wijze worden geïnstalleerd, onderhouden en gebruikt overeenkomstig hun beoogde doel.
- (21) De lidstaten dienen procedures vast te stellen voor het verlenen van toestemming voor de aanleg van geplande kabelbaaninstallaties en de aanpassing van dergelijke installaties en voor de ingebruikneming daarvan, om ervoor te zorgen dat de kabelbaaninstallatie veilig wordt gebouwd en gemonteerd ter plaatse, in overeenstemming met de veiligheidsanalyse en het veiligheidsrapport en alle relevante wettelijk voorschriften.
- (22) In de veiligheidsanalyse voor geplande kabelbaaninstallaties dient te worden aangegeven op welke componenten de veiligheid van de installatie berust.
- (23) De veiligheidsanalyse voor geplande kabelbaaninstallaties moet rekening houden met de beperkende factoren in verband met de exploitatie van de installaties, doch zonder afbreuk te doen aan het beginsel van het vrije verkeer van goederen voor subsystemen en veiligheidscomponenten of de veiligheid van de kabelbaaninstallaties zelf.
- (24) Deze verordening moet tot doel hebben de goede werking van de interne markt voor subsystemen van kabelbaaninstallaties en van veiligheidscomponenten voor kabelbaaninstallaties te waarborgen. Subsystemen en veiligheidscomponenten die voldoen aan de bepalingen van deze verordening moeten profiteren van het beginsel van het vrije verkeer van goederen.
- (25) Subsystemen en veiligheidscomponenten moeten mogen worden opgenomen in een kabelbaaninstallatie op voorwaarde dat ze de constructie mogelijk maken van installaties die in overeenstemming zijn met deze verordening en geen gevaar opleveren voor de gezondheid en veiligheid van personen of voor eigendommen, wanneer ze op de juiste wijze worden geïnstalleerd, onderhouden en gebruikt overeenkomstig hun beoogde doel.
- (26) De essentiële eisen moeten zodanig worden geïnterpreteerd en toegepast dat rekening wordt gehouden met de stand van de techniek op het tijdstip van ontwerp en vervaardiging alsmede met de technische en economische factoren die verenigbaar zijn met een hoog niveau van gezondheidsbescherming en veiligheid.
- (27) Het is de verantwoordelijkheid van de marktdeelnemers dat subsystemen en veiligheidscomponenten in overeenstemming zijn met de eisen van deze verordening, gelet op de respectieve rol die zij vervullen in de toeleveringsketen, teneinde algemene belangen zoals de gezondheid en veiligheid van gebruikers en andere personen in grote mate te beschermen en eerlijke mededinging op de markt van de Unie te waarborgen.
- (28) Alle marktdeelnemers die een rol vervullen in de toeleverings- en distributieketen moeten passende maatregelen nemen om te waarborgen dat zij uitsluitend subsystemen en veiligheidscomponenten op de markt aanbieden die aan deze verordening voldoen. Er moet worden gezorgd voor een duidelijke en evenredige verdeling van de verplichtingen overeenkomstig de rol van iedere marktdeelnemer in de toeleverings- en distributieketen.
- (29) De fabrikant van subsystemen en veiligheidscomponenten, die op de hoogte is van de details van het ontwerp- en productieproces, is in de beste positie om de conformiteitsbeoordelingsprocedure volledig uit te voeren. Conformiteitsbeoordeling

moet daarom uitsluitend de verplichting van de fabrikant van het subsysteem of de veiligheidscomponent blijven.

- (30) Om de communicatie tussen marktdeelnemers en nationale markttoezichtautoriteiten te vergemakkelijken, moeten de lidstaten de marktdeelnemers stimuleren om naast hun postadres ook een websiteadres te vermelden.
- (31) Er moet worden gewaarborgd dat subsystemen en veiligheidscomponenten die vanuit derde landen in de Unie in de handel komen, aan de eisen van deze verordening voldoen, en met name dat de fabrikanten adequate conformiteitsbeoordelingsprocedures met betrekking tot deze subsystemen en veiligheidscomponenten hebben uitgevoerd. Bijgevolg moet worden bepaald dat importeurs erop toezien dat het subsysteem of de veiligheidscomponent dat of die zij in de handel brengen aan de eisen van deze verordening voldoet en dat zij geen subsystemen en veiligheidscomponenten in de handel brengen die niet aan deze eisen voldoen of een risico inhouden. Er moet eveneens worden bepaald dat importeurs erop toezien dat er conformiteitsbeoordelingsprocedures hebben plaatsgevonden en dat markering en documenten die de fabrikanten met betrekking tot subsystemen en veiligheidscomponenten opstellen ter beschikking staan van de bevoegde toezichthoudende autoriteiten.
- (32) De distributeur biedt een subsysteem of een veiligheidscomponent aan op de markt nadat het door de fabrikant of de importeur in de handel is gebracht, en moet de nodige zorgvuldigheid betrachten om ervoor te zorgen dat de wijze waarop hij met het subsysteem of de veiligheidscomponent omgaat geen negatief effect heeft op de conformiteit.
- (33) Bij het in de handel brengen van een subsysteem of een veiligheidscomponent dient de importeur daarop zijn naam en de geregistreerde handelsnaam of het geregistreerde handelsmerk te vermelden, en het adres waarop hij bereikbaar is. Er dient te worden voorzien in uitzonderingen hierop wanneer dit door de omvang of aard van de veiligheidscomponent niet mogelijk is. Dat kan bijvoorbeeld het geval zijn wanneer de importeur de verpakking zou moeten openen om zijn naam en adres op de veiligheidscomponent te vermelden.
- (34) Wanneer een marktdeelnemer een subsysteem of een veiligheidscomponent onder zijn eigen naam of handelsmerk in de handel brengt, of zodanig wijzigt dat de conformiteit met de voorschriften van deze verordening in het gedrang kan komen, moet hij als fabrikant worden beschouwd en de verplichtingen van de fabrikant op zich nemen.
- (35) Omdat distributeurs en importeurs dicht bij de markt staan, moeten zij worden betrokken bij de markttoezichttaken van de bevoegde nationale autoriteiten, en moeten zij bereid zijn actief medewerking te verlenen door die autoriteiten alle nodige informatie over de subsystemen of de veiligheidscomponenten te verstrekken.
- (36) Het markttoezicht wordt eenvoudiger en doeltreffender wanneer gewaarborgd wordt dat een subsysteem of veiligheidscomponent in de hele toeleveringsketen traceerbaar is. Een efficiënt traceringsstelsel verlicht de taak van de markttoezichtautoriteiten wanneer zij marktdeelnemers moeten opsporen die niet-conforme subsystemen of veiligheidscomponenten op de markt hebben aangeboden.
- (37) Deze verordening moet beperkt blijven tot het formuleren van essentiële eisen. Met het oog op de beoordeling van de conformiteit met deze eisen moet worden voorzien in een vermoeden van overeenstemming voor kabelbaaninstallaties die in overeenstemming zijn met geharmoniseerde normen die zijn goedgekeurd

overeenkomstig Verordening (EU) nr. 1025/2012, voor wat betreft de gedetailleerde technische specificaties van deze eisen, met name met betrekking tot het ontwerp, de bouw en de exploitatie van kabelbaaninstallaties.

- (38) Verordening (EU) nr. 1025/2012 voorziet in een procedure voor bezwaren tegen geharmoniseerde normen die niet volledig aan de eisen van deze verordening voldoen.
- (39) Er moet worden gezorgd voor conformiteitsbeoordelingsprocedures waarmee marktdeelnemers kunnen aantonen en de bevoegde autoriteiten kunnen waarborgen dat op de markt aangeboden subsystemen en veiligheidscomponenten aan de essentiële eisen voldoen. Besluit nr. 768/2008/EG stelt modules voor conformiteitsbeoordelingsprocedures vast, uiteenlopend van de minst tot de meest stringente procedure, afhankelijk van de hoogte van het risico en het vereiste veiligheidsniveau. Om voor coherentie tussen de sectoren te zorgen en ad-hocvarianten te voorkomen, moeten conformiteitsbeoordelingsprocedures uit die modules worden gekozen.
- (40) Fabrikanten van subsystemen of veiligheidscomponenten moeten een EU-conformiteitsverklaring opstellen waarin zij de bij deze verordening voorgeschreven informatie verstrekken over de conformiteit van een subsysteem of een veiligheidscomponent met de eisen van deze verordening en die van overige relevante harmonisatiewetgeving van de Unie. De EU-conformiteitsverklaring dient bij het subsysteem of de veiligheidscomponent te worden gevoegd.
- (41) Om effectieve toegang tot informatie voor markttoezichtdoeleinden te waarborgen, moet de informatie die vereist is om alle wetsteksten van de Unie die op een subsysteem of een veiligheidscomponent van toepassing zijn te kunnen identificeren in één EU-conformiteitsverklaring beschikbaar zijn.
- (42) De CE-markering, waarmee de conformiteit van een subsysteem of een veiligheidscomponent wordt aangegeven, is de zichtbare uitkomst van het proces van conformiteitsbeoordeling in brede zin. In Verordening (EG) nr. 765/2008 zijn algemene beginselen voor het gebruik van de CE-markering en het verband ervan met andere markeringen vastgesteld. In deze verordening moeten voorschriften met betrekking tot het aanbrengen van de CE-markering worden vastgesteld.
- (43) Een controle van de conformiteit van de subsystemen en veiligheidscomponenten met de essentiële bij deze verordening vastgestelde voorschriften is noodzakelijk voor een doeltreffende bescherming van gebruikers en derden.
- (44) Om te waarborgen dat subsystemen en veiligheidscomponenten aan de essentiële eisen voldoen, moeten passende door de fabrikant te volgen conformiteitsbeoordelingsprocedures worden vastgesteld. Die procedures moeten worden vastgesteld op basis van de conformiteitsbeoordelingsmodules in Besluit nr. 768/2008/EG.
- (45) Conformiteitsbeoordelingsinstanties, die door de lidstaten bij de Commissie worden aangemeld, moeten een rol spelen bij de in deze verordening beschreven conformiteitsbeoordelingsprocedures.
- (46) De ervaring heeft geleerd dat de in Richtlijn 2000/9/EG vastgestelde criteria waaraan conformiteitsbeoordelingsinstanties moeten voldoen om bij de Commissie aangemeld te kunnen worden, ontoereikend zijn om een uniform, hoog prestatieniveau van deze instanties in de hele Unie te waarborgen. Het is echter essentieel dat alle conformiteitsbeoordelingsinstanties hun functies op hetzelfde niveau en onder eerlijke concurrentievoorwaarden uitoefenen. Hiertoe moeten verplichte eisen worden

vastgesteld voor conformiteitsbeoordelingsinstanties die aangemeld willen worden met het oog op het verlenen van conformiteitsbeoordelingsdiensten.

- (47) Om een samenhangend kwaliteitsniveau van de conformiteitsbeoordeling te kunnen waarborgen, moeten ook eisen worden vastgesteld voor de aanmeldende autoriteiten en andere instanties die bij de beoordeling en aanmelding van en bij het toezicht op aangemelde instanties betrokken zijn.
- (48) Wanneer een conformiteitsbeoordelingsinstantie aantoont dat zij voldoet aan de criteria vastgelegd in geharmoniseerde normen, dient zij te worden geacht te voldoen aan de overeenkomstige eisen van deze verordening.
- (49) Het in deze verordening beschreven systeem moet worden aangevuld door het accreditatiesysteem van Verordening (EG) nr. 765/2008. Omdat accreditatie een essentieel middel is om te controleren of de conformiteitsbeoordelingsinstanties bekwaam zijn, moet accreditatie ook bij aanmelding worden gebruikt.
- (50) Accreditatie die zoals bepaald in Verordening (EG) nr. 765/2008 op transparante wijze georganiseerd is en het nodige vertrouwen in conformiteitscertificaten waarborgt, moet door de nationale autoriteiten in de hele Unie beschouwd worden als het geschiktste middel waarmee de technische bekwaamheid van conformiteitsbeoordelingsinstanties kan worden aangetoond. De nationale autoriteiten kunnen evenwel van oordeel zijn dat zij over de passende middelen beschikken om deze beoordeling zelf te verrichten. In dit geval moeten zij, om te waarborgen dat de beoordeling door de andere nationale autoriteiten voldoende betrouwbaar is, aan de Commissie en de andere lidstaten het nodige bewijsmateriaal overleggen waaruit blijkt dat de beoordeelde conformiteitsbeoordelingsinstanties aan de relevante regelgevingseisen voldoen.
- (51) Conformiteitsbeoordelingsinstanties besteden veelal een deel van hun conformiteitsbeoordelingsactiviteiten uit of maken gebruik van een ondergeschikte instantie. Om het beschermingsniveau te kunnen garanderen dat nodig is voor subsystemen en veiligheidscomponenten die in de Unie in de handel worden gebracht, is het essentieel dat onderaannemers en dochterondernemingen bij de uitvoering van conformiteitsbeoordelingstaken aan dezelfde eisen voldoen als aangemelde instanties. Daarom is het belangrijk dat ook de activiteiten die door onderaannemers en dochterondernemingen worden verricht, worden betrokken in de beoordeling van de bekwaamheid en de prestaties van instanties die worden aangemeld en in het toezicht op reeds aangemelde instanties.
- (52) De aanmeldingsprocedure moet efficiënter en transparanter worden, en met name worden aangepast aan nieuwe technologie, zodat de aanmelding online kan worden verricht.
- (53) Omdat aangemelde instanties hun diensten in de gehele Unie kunnen aanbieden, moeten de andere lidstaten en de Commissie in staat worden gesteld bezwaren in te brengen tegen een aangemelde instantie. Daarom is het belangrijk te voorzien in een termijn waarbinnen twijfels of bedenkingen omtrent de bekwaamheid van conformiteitsbeoordelingsinstanties kunnen worden weggenomen alvorens zij als aangemelde instantie gaan functioneren.
- (54) Uit concurrentieoogpunt is het cruciaal dat de conformiteitsbeoordelingsinstanties bij de toepassing van de conformiteitsbeoordelingsprocedures geen onnodige lasten voor marktdeelnemers creëren. Bij de technische uitvoering van de conformiteitsbeoordelingsprocedures moet om dezelfde reden worden gezorgd voor

consistentie, zodat de marktdeelnemers gelijk worden behandeld. Dit kan het best worden bereikt door passende coördinatie en samenwerking tussen de conformiteitsbeoordelingsinstanties.

- (55) Om te zorgen voor eenvormige voorwaarden voor de uitvoering van deze verordening, dienen aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden te worden verleend. Deze bevoegdheden moeten worden uitgeoefend overeenkomstig Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad¹⁷.
- (56) Voor de vaststelling van uitvoeringshandelingen teneinde de aanmeldende lidstaat te verzoeken de nodige corrigerende maatregelen te nemen ten aanzien van aangemelde instanties niet of niet meer aan de aanmeldingseisen voldoen, moet de raadplegingsprocedure worden toegepast.
- (57) Er moet in overgangsregelingen worden voorzien waardoor subsystemen en veiligheidscomponenten die op grond van Richtlijn 2000/9/EG al in de handel zijn gebracht, op de markt kunnen worden aangeboden en in bedrijf kunnen worden gesteld.
- (58) Er moet in overgangsregelingen worden voorzien waardoor kabelbaaninstallaties die op grond van Richtlijn 2000/9/EG al zijn geïnstalleerd in bedrijf kunnen worden gesteld.
- (59) De lidstaten moeten regels vaststellen inzake sancties wegens inbreuken op deze verordening en erop toezien dat deze regels worden uitgevoerd. Deze sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.
- (60) Daar de doelstelling van deze verordening, namelijk waarborgen dat kabelbaaninstallaties voldoen aan de voorschriften die een hoog niveau van bescherming van de veiligheid van gebruikers bieden terwijl de goede werking van de interne markt voor subsystemen en veiligheidscomponenten wordt gewaarborgd, niet voldoende door de lidstaten kan worden verwezenlijkt en derhalve vanwege de omvang en gevolgen ervan beter op het niveau van de Unie kan worden verwezenlijkt, kan de Unie, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze verordening niet verder dan nodig is om die doelstelling te verwezenlijken.

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Onderwerp

In deze verordening zijn regels vastgelegd betreffende het ontwerp en de bouw van kabelbaaninstallaties voor het vervoer van personen en betreffende het op de markt aanbieden en het vrije verkeer van subsystemen en veiligheidscomponenten voor dergelijke installaties.

¹⁷ Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13).

Artikel 2

Toepassingsgebied

- (1) Deze verordening is van toepassing op kabelbaaninstallaties ontworpen voor het vervoer van personen en op subsystemen en veiligheidscomponenten voor dergelijke installaties.
- (2) Deze verordening is niet van toepassing op:
 - (a) liften in de zin van Richtlijn 95/16/EG van het Europees Parlement en de Raad¹⁸ betreffende liften;
 - (b) traditioneel gebouwde kabeltrams;
 - (c) installaties voor landbouwdoeleinden en voor het bereiken van berghutten, die niet bestemd zijn voor commercieel personenvervoer;
 - (d) al dan niet vaste kermistoestellen en installaties in pretparken, die uitsluitend bedoeld zijn voor vrijetijdsbesteding en niet voor personenvervoer;
 - (e) mijnbouwinstallaties of andere industriële installaties op een vaste locatie die gebruikt worden voor industriële activiteiten;
 - (f) installaties waarbij de gebruikers of de vervoermiddelen zich op het water bewegen.

Artikel 3

Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

- (1) "kabelbaaninstallatie": het complete op een vaste locatie aangelegde systeem, bestaande uit infrastructuur en subsystemen voor installaties bestaande uit verschillende componenten, dat ontworpen, gebouwd, geassembleerd en in bedrijf gesteld is met het oog op het vervoer van personen, waarbij de voortbeweging plaatsvindt door langsheen het tracé aangebrachte kabels;
- (2) "substelsysteem": de in bijlage I vermelde systemen als zodanig of een combinatie daarvan;
- (3) "infrastructuur": de layout, de systeemdata, de stations en de structuren langsheen het tracé die speciaal voor elke installatie ontworpen en ter plaatse gebouwd zijn en die noodzakelijk zijn voor de bouw en de werking van de installatie, met inbegrip van de funderingen;
- (4) "veiligheidscomponent": een elementair onderdeel, een groep van onderdelen, een deelmontage of een volledige montage van materiaal alsmede elke inrichting, dat/die bedoeld is om in een subsysteem of een kabelbaaninstallatie te worden verwerkt ter waarborging van de veiligheid, en waarvan een defect of een werkingsfout een risico inhoudt voor de veiligheid of de gezondheid van personen, gebruikers, personeel of derden;
- (5) "bedrijfstechnische voorwaarden": alle technische voorzieningen en maatregelen die van invloed zijn op het ontwerp en de bouw en die vereist zijn voor een veilige werking van de kabelbaaninstallatie;

¹⁸ Richtlijn 95/16/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 juni 1995 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende liften (PB L 213 van 7.9.1995, blz. 1).

- (6) "onderhoudstechnische voorwaarden": alle technische voorzieningen en maatregelen die van invloed zijn op het ontwerp en de bouw en die vereist zijn voor het onderhoud ter verzekering van een veilige werking van de kabelbaaninstallatie;
- (7) "kabelwaginstallatie": een kabelbaaninstallatie met wagens die aan één of meer kabels hangen;
- (8) "sleeplift": een kabelbaaninstallatie waarmee gebruikers met passende uitrusting over een voorbereid spoor worden gesleept;
- (9) "kabelspoorbaan": een kabelbaaninstallatie waarbij de vervoermiddelen langs rails worden getrokken die zich op de grond bevinden of door vaste structuren worden ondersteund;
- (10) "op de markt aanbieden": het in het kader van een handelsactiviteit, al dan niet tegen betaling, verstrekken van een subsysteem of veiligheidscomponent met het oog op distributie of gebruik op de markt van de Unie;
- (11) "in de handel brengen": het voor het eerst in de Unie op de markt aanbieden van een subsysteem of een veiligheidscomponent;
- (12) "ingebruikneming": het eerste gebruik van een kabelbaaninstallatie;
- (13) "fabrikant": een natuurlijke of rechtspersoon die een subsysteem of een veiligheidscomponent vervaardigt of een subsysteem of een veiligheidscomponent laat ontwerpen of vervaardigen, en dit subsysteem of die veiligheidscomponent onder zijn eigen naam of handelsmerk in de handel brengt;
- (14) "gemachtigde vertegenwoordiger": een in de Unie gevestigde natuurlijke of rechtspersoon die schriftelijk door een fabrikant is gemachtigd om namens hem specifieke taken te vervullen.
- (15) "importeur" : een in de Unie gevestigde natuurlijke of rechtspersoon die een subsysteem of een veiligheidscomponent uit een derde land in de Unie in de handel brengt;
- (16) "distributeur": een natuurlijke of rechtspersoon in de toeleveringsketen, verschillend van de fabrikant of de importeur, die een subsysteem of veiligheidscomponent op de markt aanbiedt;
- (17) "marktdeelnemers": de fabrikant, de gemachtigde vertegenwoordiger, de importeur en de distributeur van een subsysteem of een veiligheidscomponent;
- (18) "technische specificatie": een document dat de technische eisen voorschrijft waaraan een installatie, infrastructuur, subsysteem of veiligheidscomponent moet voldoen;
- (19) "geharmoniseerde norm": geharmoniseerde norm zoals gedefinieerd in artikel 2, lid 1, onder c), van Verordening (EU) nr. 1025/2012;
- (20) "accreditatie": accreditatie zoals gedefinieerd in artikel 2, punt 10, van Verordening (EG) nr. 765/2008;
- (21) "nationale accreditatie-instantie": nationale accreditatie-instantie zoals gedefinieerd in artikel 2, lid 11, van Verordening (EG) nr. 765/2008;
- (22) "conformiteitsbeoordeling": het proces waarbij wordt aangetoond of m.b.t. een subsysteem of veiligheidscomponent aan de essentiële eisen van deze verordening voldaan is;

- (23) "conformiteitsbeoordelingsinstantie": een instantie die conformiteitsbeoordelingsactiviteiten met betrekking tot een subsysteem of veiligheidscomponent verricht, zoals onder meer ijken, testen, certificeren en inspecteren;
- (24) "terugroepen": maatregel waarmee wordt beoogd een subsysteem of veiligheidscomponent te doen terugkeren dat of die al in een kabelbaaninstallatie is verwerkt;
- (25) "uit de handel nemen": maatregel waarmee wordt beoogd te voorkomen dat een subsysteem of een veiligheidscomponent dat of die zich in de toeleveringsketen bevindt, op de markt wordt aangeboden;
- (26) "CE-markering" : een markering waarmee de fabrikant aangeeft dat het subsystemen of de veiligheidscomponent in overeenstemming is met alle toepasselijke eisen van de harmonisatiewetgeving van de Unie die in het aanbrengen ervan voorziet;
- (27) "harmonisatiewetgeving van de Unie": alle wetgeving van de Unie die de voorwaarden voor het verhandelen van producten harmoniseert.

Artikel 4

Het op de markt aanbieden van subsystemen en veiligheidscomponenten

- (1) De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat subsystemen en veiligheidscomponenten uitsluitend op de markt worden aangeboden indien zij aan de eisen van deze verordening voldoen.
- (2) De lidstaten nemen overeenkomstig artikel 9 de nodige maatregelen om de procedures vast te stellen om te waarborgen dat de subsystemen en veiligheidscomponenten alleen in kabelbaaninstallaties worden geïnstalleerd als ze de bouw mogelijk maken van kabelbaaninstallaties die voldoen aan de voorschriften van deze verordening en geen gevaar opleveren voor de gezondheid en veiligheid van personen of eigendommen wanneer ze op de juiste wijze worden geïnstalleerd, onderhouden en gebruikt overeenkomstig hun beoogde doel.

Artikel 5

Ingebruikneming van kabelbaaninstallaties

- (1) De lidstaten nemen overeenkomstig artikel 9 de nodige maatregelen om de procedures vast te stellen om te waarborgen dat kabelbaaninstallaties alleen in gebruik worden genomen als ze voldoen aan de voorschriften van deze verordening en geen gevaar opleveren voor de gezondheid en veiligheid van personen of eigendommen wanneer ze op de juiste wijze worden geïnstalleerd, onderhouden en gebruikt overeenkomstig hun beoogde doel.
- (2) Kabelbaaninstallaties die conform zijn met geharmoniseerde normen of delen daarvan waarvan de referentienummers in het *Publicatieblad van de Europese Unie* zijn bekendgemaakt, worden geacht in overeenstemming te zijn met de essentiële eisen die door die normen of delen daarvan worden bestreken, zoals bedoeld in bijlage II.
- (3) Deze verordening doet geen afbreuk aan de bevoegdheid van de lidstaten om eisen vast te stellen die zij bij het gebruik van de betreffende kabelbaaninstallaties noodzakelijk achten voor de bescherming van personen, inzonderheid van personeel,

op voorwaarde dat de kabelbaaninstallaties geen wijzigingen ondergaan die niet in deze verordening zijn gespecificeerd.

Artikel 6

Essentiële eisen

De kabelbaaninstallaties en de bijbehorende infrastructuur, de subsystemen en de veiligheidscomponenten moeten voldoen aan de toepasselijke fundamentele voorschriften die in bijlage II zijn aangegeven.

Artikel 7

Vrij verkeer van subsystemen en veiligheidscomponenten

De lidstaten mogen het op de markt aanbieden van subsystemen en veiligheidscomponenten die aan deze verordening voldoen, niet verbieden, beperken of belemmeren.

Artikel 8

Veiligheidsanalyse en veiligheidsrapport voor geplande kabelbaaninstallaties

- (1) Elke geplande installatie wordt onderworpen aan een in bijlage III gedefinieerde veiligheidsanalyse waarbij alle veiligheidsaspecten van de kabelbaaninstallatie en de omgeving in de context van het ontwerp, de bouw en de inbedrijfstelling aan bod komen en op basis van de opgedane ervaring de risico's kunnen worden opgespoord die zich tijdens de exploitatie van de kabelbaaninstallatie kunnen voordoen.
- (2) De veiligheidsanalyse wordt opgenomen in een veiligheidsrapport. In dat rapport worden maatregelen aanbevolen om deze risico's te ondervangen, en het bevat ook een lijst van de subsystemen en veiligheidscomponenten die in de kabelbaaninstallatie zullen worden geïntegreerd.

Artikel 9

Vergunningen voor kabelbaaninstallaties

- (1) De lidstaten stellen vergunningsprocedures vast voor de aanleg en de inbedrijfstelling van kabelbaaninstallaties op hun grondgebied.
- (2) De lidstaten zorgen ervoor dat de veiligheidsanalyse, het veiligheidsrapport, de EU-conformiteitsverklaring en de andere documenten met betrekking tot de conformiteit van subsystemen en veiligheidscomponenten, alsmede de documentatie betreffende de kenmerken van de kabelbaaninstallatie, worden voorgelegd aan de autoriteit die verantwoordelijk is voor de goedkeuring van de installatie. De documentatie over de kabelbaaninstallatie bevat ook de nodige voorwaarden, met inbegrip van de beperkingen van de exploitatie, en alle informatie met betrekking tot onderhoud, toezicht, afstelling en instandhouding van de installatie. Een kopie van deze documenten wordt bewaard bij de kabelbaaninstallatie.
- (3) Indien belangrijke eigenschappen, subsystemen of veiligheidscomponenten van bestaande kabelbaaninstallaties zodanig worden gewijzigd dat de betrokken lidstaat een nieuwe vergunning tot inbedrijfstelling moet afgeven, dienen die wijzigingen en de gevolgen daarvan voor de installatie in haar geheel te voldoen aan de essentiële eisen van bijlage II.

- (4) De lidstaten maken geen gebruik van de bepalingen van lid 1 om, omredenen die verband houden met de aspecten die door deze verordening worden bestreken, de bouw en de inbedrijfstelling van kabelbaaninstallaties die in overeenstemming zijn met deze verordening en geen risico voor de gezondheid en veiligheid van personen of voor eigendommen opleveren wanneer zij op passende wijze worden geïnstalleerd overeenkomstig hun beoogde doel, te verbieden, te beperken of te belemmeren.
- (5) De lidstaten maken geen gebruik van de bepalingen van lid 1 om het vrije verkeer van subsystemen en veiligheidscomponenten die aan de bepalingen van deze verordening voldoen te verbieden, te beperken of te belemmeren.

Artikel 10

Exploitatie van kabelbaaninstallaties

- (1) De lidstaten zorgen ervoor dat een kabelbaaninstallatie alleen in bedrijf kan worden gehouden wanneer zij voldoet aan de in het veiligheidsrapport aangegeven voorwaarden.
- (2) Wanneer een lidstaat vaststelt dat een goedgekeurde kabelbaaninstallatie die conform de bestemming wordt gebruikt, een gevaar oplevert voor de veiligheid en de gezondheid van personen en eventueel voor de veiligheid van eigendommen, dan neemt hij alle passende maatregelen om hetzij ervoor te zorgen dat de installatie onder veilige condities wordt gebruikt, hetzij de exploitatie van de installatie te verbieden.

HOOFDSTUK II

VERPLICHTINGEN VAN MARKTDEELNEMERS DIE GEBRUIK MAKEN VAN SUBSYSTEMEN EN VEILIGHEIDSCOMPONENTEN

Artikel 11 [artikel R2 van Besluit nr. 768/2008/EG]

Verplichtingen van fabrikanten

- (1) Wanneer zij hun subsystemen en veiligheidscomponenten in de handel brengen, waarborgen fabrikanten dat deze zijn ontworpen en vervaardigd overeenkomstig de essentiële eisen in bijlage I.
- (2) Fabrikanten van subsystemen of veiligheidscomponenten stellen de in bijlage V bedoelde technische documentatie op en voeren de in artikel 18 bedoelde relevante conformiteitsbeoordelingsprocedure uit of laten deze uitvoeren.
Wanneer met de in de eerste alinea bedoelde procedure is aangetoond dat een subsysteem of een veiligheidscomponent aan de toepasselijke eisen voldoet, stellen fabrikanten een EU-conformiteitsverklaring op en brengen zij de CE-markering aan.
- (3) Fabrikanten bewaren de technische documentatie en de EU-conformiteitsverklaring gedurende 30 jaar nadat het subsysteem of de veiligheidscomponent in de handel is gebracht.
- (4) Fabrikanten zorgen ervoor dat zij beschikken over procedures om de conformiteit van hun serieproductie met deze verordening te blijven waarborgen. Er wordt terdege rekening gehouden met veranderingen van het ontwerp of van de kenmerken van subsystemen en veiligheidscomponenten en met veranderingen in de

geharmoniseerde normen of andere technische specificaties waarnaar in de conformiteitsverklaring van het subsysteem of de veiligheidscomponent wordt verwezen.

Indien dit rekening houdend met de risico's van een subsysteem of een veiligheidscomponent passend wordt geacht, verrichten fabrikanten met het oog op de bescherming van de gezondheid en veiligheid van de gebruikers steekproefsgewijs tests van de op de markt aangeboden subsystemen of veiligheidscomponenten, onderzoeken zij klachten betreffende niet-conforme subsystemen of veiligheidscomponenten en houden zij zo nodig een register bij van deze klachten en van teruggeroepen subsystemen of veiligheidscomponenten, en houden zij de distributeurs op de hoogte van deze toezichthoudende activiteiten.

- (5) Fabrikanten waarborgen dat hun subsystemen en veiligheidscomponenten vergezeld gaan van een EU-conformiteitsverklaring en dat er een type-, partij- of serienummer, dan wel een ander identificatiemiddel is aangebracht.

Wanneer dit door de omvang of aard van de veiligheidscomponent niet mogelijk is, zorgen de fabrikanten ervoor dat de vereiste informatie op de verpakking of in de gebruiksaanwijzing bij de veiligheidscomponent wordt verstrekt.

- (6) Fabrikanten vermelden hun naam, geregistreerde handelsnaam of geregistreerde merknaam en het postadres waarop contact met hen kan worden opgenomen op het subsysteem of de veiligheidscomponent of, wanneer dit niet mogelijk is, op de verpakking en in de bijgevoegde gebruiksaanwijzing. Het adres vermeldt één enkel punt waar contact met de fabrikant opgenomen kan worden. De contactgegevens worden gesteld in een taal die de gebruikers en de markttoezichtautoriteiten gemakkelijk kunnen begrijpen, zoals bepaald door de betrokken lidstaat.
- (7) Fabrikanten zien erop toe dat het subsysteem of de veiligheidscomponent vergezeld gaat van de EU-conformiteitsverklaring, een gebruiksaanwijzing en veiligheidsinformatie, in een door de betrokken lidstaat bepaalde taal die de gebruikers gemakkelijk kunnen begrijpen. Die instructies en informatie aangaande de veiligheid zijn duidelijk en begrijpelijk.
- (8) Fabrikanten die van mening zijn of redenen hebben om aan te nemen dat het of de door hen in de handel gebrachte subsysteem of veiligheidscomponent niet conform is met deze verordening, nemen onmiddellijk de nodige corrigerende maatregelen om dat subsysteem of die veiligheidscomponent conform te maken of zo nodig uit de handel te nemen of terug te roepen. Bovendien brengen fabrikanten, indien het subsysteem of de veiligheidscomponent een risico vertoont, de bevoegde nationale autoriteiten van de lidstaten waar zij het subsysteem of de veiligheidscomponent op de markt hebben aangeboden hiervan onmiddellijk op de hoogte, waarbij zij in het bijzonder de niet-conformiteit en alle genomen corrigerende maatregelen uitvoerig beschrijven.
- (9) Fabrikanten verstrekken op een met redenen omkleed verzoek van een bevoegde nationale autoriteit aan deze autoriteit alle benodigde informatie en documentatie om de conformiteit van het subsysteem of de veiligheidscomponent met deze verordening aan te tonen, in een taal die deze autoriteit gemakkelijk kan begrijpen. Deze informatie en documentatie mogen op papier of elektronisch worden verstrekt. Op verzoek van deze autoriteit verlenen zij medewerking aan alle genomen maatregelen ter uitschakeling van de risico's van de door hen in de handel gebrachte subsystemen of veiligheidscomponenten.

Gemachtigden

- (1) Een fabrikant kan via een schriftelijk mandaat een gemachtigde aanstellen.
De verplichtingen uit hoofde van artikel 11, lid 1, en de verplichting technische documentatie op te stellen maken geen deel uit van het mandaat van de gemachtigde.
- (2) Een gemachtigde voert de taken uit die gespecificeerd zijn in het mandaat dat hij van de fabrikant heeft ontvangen. Het mandaat staat de gemachtigde toe om ten minste de volgende taken te verrichten:
 - (a) hij houdt de EU-conformiteitsverklaring en de technische documentatie gedurende 30 jaar nadat het subsysteem of de veiligheidscomponent in de handel is gebracht, ter beschikking van de nationale toezichtautoriteiten;
 - (b) hij verstrekt een bevoegde nationale autoriteit op grond van een met redenen omkleed verzoek alle benodigde informatie en documentatie om de conformiteit van het subsysteem of de veiligheidscomponent aan te tonen;
 - (c) hij verleent op verzoek van de bevoegde nationale autoriteiten medewerking aan eventuele maatregelen om de risico's van subsystemen of veiligheidscomponenten die onder zijn mandaat vallen, te elimineren.

Verplichtingen van importeurs

- (1) Importeurs brengen alleen subsystemen of veiligheidscomponenten in de handel die aan de gestelde eisen voldoen.
- (2) Alvorens een subsysteem of een veiligheidscomponent in de handel te brengen, zien importeurs erop toe dat de fabrikant overeenkomstig artikel 18 de juiste conformiteitsbeoordelingsprocedure heeft uitgevoerd. Zij zorgen ervoor dat de fabrikant de technische documentatie heeft opgesteld, dat het subsysteem of de veiligheidscomponent vergezeld gaat van de EU-conformiteitsverklaring, voorzien is van de CE-markering en vergezeld gaat van instructies en veiligheidsinformatie, en dat de fabrikant aan de eisen van artikel 11, leden 5 en 6, heeft voldaan.

Wanneer een importeur van mening is of redenen heeft om aan te nemen dat een subsysteem of een veiligheidscomponent niet in overeenstemming is met de essentiële veiligheidseisen in bijlage II, mag hij het subsysteem of de veiligheidscomponent niet in de handel brengen alvorens het in overeenstemming is gebracht. Wanneer het subsysteem of de veiligheidscomponent een risico vertoont, brengt de importeur de fabrikant en de markttoezichtautoriteiten hiervan bovendien op de hoogte.
- (3) Importeurs vermelden hun naam, geregistreerde handelsnaam of geregistreerde merknaam en postadres op het subsysteem of de veiligheidscomponent, of wanneer dit niet mogelijk is, op de verpakking en in de bij de veiligheidscomponent gevoegde gebruiksaanwijzing. De contactgegevens worden gesteld in een taal die gebruikers en markttoezichtautoriteiten gemakkelijk kunnen begrijpen, zoals bepaald door de betrokken lidstaat.

- (4) Importeurs zien erop toe dat het subsysteem of de veiligheidscomponent vergezeld gaat van een gebruiksaanwijzing en veiligheidsinformatie, in een door de betrokken lidstaat bepaalde taal die de gebruikers gemakkelijk kunnen begrijpen.
- (5) Importeurs zorgen gedurende de periode dat zij voor een subsysteem of veiligheidscomponent verantwoordelijk zijn voor zodanige opslag- en vervoersomstandigheden dat de conformiteit met de voorschriften in bijlage II niet in het gedrang komt.
- (6) Indien dit rekening houdend met de risico's van een subsysteem of een veiligheidscomponent passend wordt geacht, verrichten importeurs met het oog op de bescherming van de gezondheid en veiligheid van de gebruikers op grond van een met redenen omkleed verzoek van de bevoegde autoriteiten steekproefsgewijs tests van de op de markt aangeboden subsystemen of veiligheidscomponenten, onderzoeken zij klachten betreffende niet-conforme subsystemen of veiligheidscomponenten en houden zij zo nodig een register bij van deze klachten en van teruggeroepen subsystemen of veiligheidscomponenten, en houden zij de distributeurs op de hoogte van deze toezichthoudende activiteiten.
- (7) Importeurs die van mening zijn of redenen hebben om aan te nemen dat een door hen in de handel gebracht subsysteem of veiligheidscomponent niet conform is met deze verordening, nemen onmiddellijk de nodige corrigerende maatregelen om dat subsysteem of die veiligheidscomponent conform te maken of zo nodig uit de handel te nemen of terug te roepen. Bovendien brengen importeurs, indien het subsysteem of de veiligheidscomponent een risico vertoont, de bevoegde nationale autoriteiten van de lidstaten waar zij het subsysteem of de veiligheidscomponent op de markt hebben aangeboden hiervan onmiddellijk op de hoogte, waarbij zij in het bijzonder de niet-conformiteit en alle genomen corrigerende maatregelen uitvoerig beschrijven.
- (8) Importeurs houden gedurende 30 jaar nadat het subsysteem of de veiligheidscomponent in de handel is gebracht, een kopie van de EU-conformiteitsverklaring ter beschikking van de markttoezichtautoriteiten en zorgen ervoor dat de technische documentatie op verzoek aan die autoriteiten kan worden verstrekt.
- (9) Importeurs verstrekken op een met redenen omkleed verzoek van een bevoegde nationale autoriteit aan deze autoriteit alle benodigde informatie en documentatie om de conformiteit van een subsysteem of een veiligheidscomponent aan te tonen, in een taal die deze autoriteit gemakkelijk kan begrijpen. Deze informatie en documentatie mogen op papier of elektronisch worden verstrekt. Op verzoek van deze autoriteit verlenen zij medewerking aan alle genomen maatregelen ter uitschakeling van de risico's van door hen in de handel gebrachte subsystemen of veiligheidscomponenten.

Artikel 14 [artikel R5 van Besluit nr. 768/2008/EG]

Verplichtingen van distributeurs

- (1) Distributeurs die een subsysteem of een veiligheidscomponent op de markt aanbieden, betrachten de nodige zorgvuldigheid in verband met de eisen van deze verordening.
- (2) Alvorens een subsysteem of een veiligheidscomponent op de markt aan te bieden, controleren distributeurs of het subsysteem of de veiligheidscomponent voorzien is van de CE-markering en vergezeld gaat van de EU-conformiteitsverklaring en van

instructies en veiligheidsinformatie, in een door de betrokken lidstaat te bepalen taal die de gebruikers gemakkelijk kunnen begrijpen, en of de fabrikant en de importeur aan de voorschriften van artikel 11, leden 5 en 6, en artikel 13, lid 3, hebben voldaan.

Wanneer een distributeur van mening is of redenen heeft om aan te nemen dat een subsysteem of een veiligheidscomponent niet in overeenstemming is met de essentiële veiligheidseisen in bijlage II, mag hij het subsysteem of de veiligheidscomponent niet op de markt aanbieden totdat het in overeenstemming is gebracht. Wanneer het subsysteem of de veiligheidscomponent een risico inhoudt, brengt de distributeur de fabrikant of de importeur, alsook de markttoezichtautoriteiten, hiervan op de hoogte.

- (3) Distributeurs zorgen gedurende de periode dat zij voor een subsysteem of veiligheidscomponent verantwoordelijk zijn voor zodanige opslag- en vervoersomstandigheden dat de conformiteit met de essentiële voorschriften in bijlage II niet in het gedrang komt.
- (4) Distributeurs die van mening zijn of redenen hebben om aan te nemen dat een door hen op de markt aangeboden subsysteem of veiligheidscomponent niet conform is met deze verordening, zorgen ervoor dat de nodige corrigerende maatregelen worden genomen om dat subsysteem of die veiligheidscomponent conform te maken of zo nodig uit de handel te nemen of terug te roepen. Bovendien brengen distributeurs, indien het subsysteem of de veiligheidscomponent een risico vertoont, de bevoegde nationale autoriteiten van de lidstaten waar zij het subsysteem of de veiligheidscomponent op de markt hebben aangeboden hiervan onmiddellijk op de hoogte, waarbij zij in het bijzonder de niet-conformiteit en alle genomen corrigerende maatregelen uitvoerig beschrijven.
- (5) Distributeurs verstrekken op een met redenen omkleed verzoek van een bevoegde nationale autoriteit aan deze autoriteit alle benodigde informatie en documentatie om de conformiteit van een subsysteem of een veiligheidscomponent aan te tonen. Deze informatie en documentatie mogen op papier of elektronisch worden verstrekt. Op verzoek van deze autoriteit verlenen zij medewerking aan alle genomen maatregelen ter uitschakeling van de risico's van het of de door hen op de markt aangeboden subsysteem of veiligheidscomponent.

Artikel 15 [artikel R6 van Besluit nr. 768/2008/EG]

Gevallen waarin de verplichtingen van fabrikanten van toepassing zijn op importeurs en distributeurs

Een importeur of distributeur wordt voor de toepassing van deze verordening als een fabrikant beschouwd, en moet dus aan de in artikel 11 vermelde verplichtingen van de fabrikant voldoen, wanneer hij een subsysteem of veiligheidscomponent onder zijn eigen naam of merknaam in de handel brengt of een reeds in de handel gebracht(e) subsysteem of veiligheidscomponent zodanig wijzigt dat de conformiteit met de eisen van deze verordening in het gedrang kan komen.

Artikel 16 [artikel R7 van Besluit nr. 768/2008/EG]

Identificatie van marktdeelnemers

Marktdeelnemers delen, op verzoek, aan de markttoezichtautoriteiten mee:

- (a) welke marktdeelnemer een subsysteem of een veiligheidscomponent aan hen heeft geleverd;
- (b) aan welke marktdeelnemer zij een subsysteem of een veiligheidscomponent hebben geleverd.

Marktdeelnemers moeten tot 30 jaar nadat het subsysteem of de veiligheidscomponent aan hen is geleverd, en tot 30 jaar nadat zij het subsysteem of de veiligheidscomponent hebben geleverd, de in de eerste alinea bedoelde informatie kunnen verstrekken.

HOOFDSTUK III

CONFORMITEIT VAN SUBSYSTEMEN EN VEILIGHEIDSCOMPONENTEN

Artikel 17 [artikel R8 van Besluit nr. 768/2008/EG]

Vermoeden van conformiteit

Subsystemen en veiligheidscomponenten die conform zijn met geharmoniseerde normen of delen daarvan waarvan de referentienummers in het *Publicatieblad van de Europese Unie* zijn bekendgemaakt, worden geacht in overeenstemming te zijn met de essentiële eisen die door die normen of delen daarvan worden bestreken, zoals aangegeven in bijlage II.

Artikel 18

Conformiteitsbeoordeling

- (1) Voordat een subsysteem of een veiligheidscomponent in de handel wordt gebracht, onderwerpt de fabrikant het subsysteem of de veiligheidscomponent aan een conformiteitsbeoordelingsprocedure overeenkomstig lid 2.
- (2) De wijze van certificering van de conformiteit van de subsystemen en de veiligheidscomponenten is, naar keuze van de fabrikant, een van de volgende conformiteitsbeoordelingsprocedures:
 - (a) EU-typeonderzoek (module B – productietype) zoals in bijlage IV uiteengezet, gecombineerd met een van de volgende:
 - (i) conformiteit met het type op basis van kwaliteitsbewaking van het productieproces (module D), beschreven in bijlage V;
 - (ii) conformiteit met het type op basis van keuring van het subsysteem of de veiligheidscomponent (module F), beschreven in bijlage VI.
 - (b) ofwel conformiteit op basis van eenheidskeuring (module G), beschreven in bijlage VII.
 - (c) ofwel conformiteit op basis van volledige kwaliteitsborging (module H), beschreven in bijlage VIII.
- (3) Na voltooiing van de in lid 2 bedoelde procedures brengt de fabrikant, overeenkomstig artikel 21, de CE-markering aan op het subsysteem of de veiligheidscomponent dat/die voldoet aan deze verordening.
- (4) De leden 1, 2 en 3 gelden ook voor subsystemen en veiligheidscomponenten die voor eigen gebruik van de fabrikant zijn bestemd .
- (5) De dossiers en de briefwisseling aangaande de conformiteitsbeoordeling worden gesteld in de officiële taal/talen van de lidstaat waarin de voor de uitvoering van de

in lid 2 bedoelde procedures verantwoordelijke instantie is gevestigd, of in een door die instantie aanvaarde taal.

Artikel 19

EU-conformiteitsverklaring

- (1) In de EU-conformiteitsverklaring voor een subsysteem of een veiligheidscomponent wordt vermeld dat aangetoond is dat aan de essentiële in bijlage II aangegeven eisen is voldaan.
- (2) De EU-conformiteitsverklaring komt qua structuur overeen met het model in bijlage X, bevat de in de desbetreffende conformiteitsbeoordelingsprocedures van bijlagen IV tot en met VIII vermelde elementen, en wordt voortdurend bijgewerkt. Deze verklaring is bij het subsysteem of de veiligheidscomponent gevoegd en wordt vertaald in de taal of talen zoals verlangd door de lidstaat waar het subsysteem of de veiligheidscomponent in de handel wordt gebracht of op de markt wordt aangeboden.
- (3) Indien voor een subsysteem of een veiligheidscomponent uit hoofde van meer dan één handeling van de Unie een EU-conformiteitsverklaring vereist is, wordt één EU-conformiteitsverklaring met betrekking tot al die handelingen van de Unie opgesteld. In die verklaring moet duidelijk worden aangegeven om welke handelingen van de Unie het gaat, met vermelding van de publicatiereferenties ervan.
- (4) Door de EU-conformiteitsverklaring op te stellen, neemt de fabrikant de verantwoordelijkheid voor de conformiteit van het subsysteem of de veiligheidscomponent met de eisen van deze richtlijn op zich.

Artikel 20 [artikel R11 van Besluit nr. 768/2008/EG]

Algemene beginselen van de CE-markering

De CE-markering is onderworpen aan de algemene beginselen die zijn vastgesteld in artikel 30 van Verordening (EG) nr. 765/2008.

Artikel 21 [artikel R12 van Besluit nr. 768/2008/EG]

Voorschriften en voorwaarden voor het aanbrengen van de CE-markering

- (1) De CE-markering wordt zichtbaar, leesbaar en onuitwisbaar op het subsysteem of de veiligheidscomponent of op het gegevensplaatje aangebracht.
- (2) De CE-markering wordt aangebracht voordat het subsysteem of de veiligheidscomponent in de handel wordt gebracht.
- (3) De CE-markering wordt gevolgd door het identificatienummer van de bij de productiecontrolefase betrokken aangemelde instantie.
- (4) De CE-markering en het in lid 3 bedoelde identificatienummer kunnen worden gevolgd door een andere aanduiding betreffende een bijzonder risico of gebruik.

HOOFDSTUK IV

AANMELDING VAN CONFORMITEITSBEOORDELINGSINSTANTIES

Artikel 22 [artikel R13 van Besluit nr. 768/2008/EG]

Aanmelding

De instanties die bevoegd zijn om overeenkomstig artikel 18 conformiteitsbeoordelingstaken van derden te verrichten, worden door de lidstaten bij de Commissie en de andere lidstaten aangemeld.

Artikel 23 [artikel R14 van Besluit nr. 768/2008/EG]

Aanmeldende autoriteiten

- (1) De lidstaten wijzen een anmeldende autoriteit aan die verantwoordelijk is voor de instelling en uitvoering van de nodige procedures voor de beoordeling en aanmelding van conformiteitsbeoordelingsinstanties en het toezicht op de aangemelde instanties, met inbegrip van de naleving van artikel 26.
- (2) De lidstaten kunnen de beoordeling en het toezicht als bedoeld in lid 1 overeenkomstig Verordening (EG) nr. 765/2008 laten uitvoeren door een nationale accreditatie-instantie, zoals gedefinieerd in die verordening.
- (3) Wanneer de anmeldende autoriteit de beoordeling, de aanmelding of het toezicht als bedoeld in lid 1 delegeert of op andere wijze toevertrouwt aan een instantie die geen overheidsinstantie is, is deze instantie een rechtspersoon en voldoet zij *mutatis mutandis* aan de eisen die zijn vastgesteld in artikel 26, leden 1 tot en met 6. Bovendien moet deze instantie maatregelen treffen om de aansprakelijkheid voor haar activiteiten te dekken.
- (4) De anmeldende autoriteit is volledig aansprakelijk voor de taken die de in lid 3 vermelde instantie verricht.

Artikel 24 [artikel R15 van Besluit nr. 768/2008/EG]

Eisen voor anmeldende autoriteiten

- (1) Een anmeldende autoriteit is zodanig opgericht dat zich geen belangenconflicten met conformiteitsbeoordelingsinstanties voordoen.
- (2) Een anmeldende autoriteit is zodanig georganiseerd en functioneert zodanig dat de objectiviteit en onpartijdigheid van haar activiteiten gewaarborgd zijn.
- (3) Een anmeldende autoriteit is zodanig georganiseerd dat elk besluit in verband met de aanmelding van een conformiteitsbeoordelingsinstantie wordt genomen door bekwame personen die niet de beoordeling hebben verricht.
- (4) Een anmeldende autoriteit verricht geen activiteiten die worden uitgevoerd door conformiteitsbeoordelingsinstanties en verleent geen adviesdiensten op commerciële basis of in concurrentie en biedt evenmin aan dergelijke activiteiten te verrichten of dergelijke adviezen te verlenen.
- (5) Een anmeldende autoriteit waarborgt dat de verkregen informatie vertrouwelijk wordt behandeld.
- (6) Een anmeldende autoriteit beschikt over een voldoende aantal bekwame personeelsleden om haar taken naar behoren uit te voeren.

Artikel 25 [artikel R16 van Besluit nr. 768/2008/EG]

Informatieverplichting van aanmeldende autoriteiten

De lidstaten brengen de Commissie op de hoogte van hun procedures voor de beoordeling en aanmelding van conformiteitsbeoordelingsinstanties en voor het toezicht op aangemelde instanties, en van alle wijzigingen daarin.

De Commissie maakt deze informatie openbaar.

Artikel 26 [artikel R17 van Besluit nr. 768/2008/EG]

Eisen in verband met aangemelde instanties

- (1) Om te kunnen worden aangemeld moeten aangemelde instanties aan de eisen in de leden 2 tot en met 11 voldoen.
- (2) Een conformiteitsbeoordelingsinstantie is naar nationaal recht van een lidstaat opgericht en heeft rechtspersoonlijkheid.
- (3) Een conformiteitsbeoordelingsinstantie is een derde partij die onafhankelijk is van de door haar beoordeelde organisaties, subsystemen of veiligheidscomponenten.

Een instantie die lid is van een organisatie van ondernemers en/of van een vakorganisatie die ondernemingen vertegenwoordigt die betrokken zijn bij het ontwerp, de vervaardiging, de levering, de montage, het gebruik of het onderhoud van de door haar beoordeelde subsystemen of veiligheidscomponenten, kan als een dergelijke instantie worden beschouwd op voorwaarde dat haar onafhankelijkheid en de afwezigheid van belangenconflicten aangetoond worden.

- (4) Een conformiteitsbeoordelingsinstantie, haar hoogste leidinggevenden en het personeel dat de conformiteitsbeoordelingstaken verricht, zijn niet de ontwerper, fabrikant, leverancier, installateur, koper, eigenaar, gebruiker of onderhouder van de door hen beoordeelde subsystemen of veiligheidscomponenten, noch de vertegenwoordiger van een van deze partijen. Dit belet echter niet het gebruik van beoordeelde subsystemen of veiligheidscomponenten die nodig zijn voor de activiteiten van de conformiteitsbeoordelingsinstantie of het gebruik van de subsystemen of veiligheidscomponenten voor persoonlijke doeleinden.

Een conformiteitsbeoordelingsinstantie, haar hoogste leidinggevenden en het personeel dat de conformiteitsbeoordelingstaken verricht, zijn niet rechtstreeks of als vertegenwoordiger van de betrokken partijen betrokken bij het ontwerpen, vervaardigen of bouwen, verhandelen, installeren, gebruiken of onderhouden van deze subsystemen of veiligheidscomponenten. Zij oefenen geen activiteiten uit die hun onafhankelijk oordeel of hun integriteit met betrekking tot conformiteitsbeoordelingsactiviteiten waarvoor zij zijn aangemeld in het gedrang kunnen brengen. Dit geldt met name voor adviesdiensten.

Conformiteitsbeoordelingsinstanties zorgen ervoor dat de activiteiten van hun dochterondernemingen of onderaannemers geen afbreuk doen aan de vertrouwelijkheid, objectiviteit of onpartijdigheid van hun conformiteitsbeoordelingsactiviteiten.

- (5) Conformiteitsbeoordelingsinstanties en hun personeel voeren de conformiteitsbeoordelingsactiviteiten uit met de grootste mate van beroepsintegriteit en met de vereiste technische bekwaamheid op het specifieke gebied en zij zijn vrij van elke druk en beïnvloeding, met name van financiële aard, die hun oordeel of de

resultaten van hun conformiteitsbeoordelingsactiviteiten kunnen beïnvloeden, met name van personen of groepen van personen die belang hebben bij de resultaten van deze activiteiten.

- (6) Een conformiteitsbeoordelingsinstantie is in staat alle conformiteitsbeoordelingstaken te verrichten die in de bijlagen IV tot en met VIII aan haar zijn toegewezen en waarvoor zij is aangemeld, ongeacht of deze taken door de conformiteitsbeoordelingsinstantie zelf of namens haar en onder haar verantwoordelijkheid worden verricht.

De conformiteitsbeoordelingsinstantie beschikt te allen tijde, voor elke conformiteitsbeoordelingsprocedure en voor elke soort of elke categorie subsystemen of veiligheidscomponenten waarvoor zij is aangemeld over:

- (a) het benodigde personeel met technische kennis en voldoende passende ervaring om de conformiteitsbeoordelingstaken te verrichten;
- (b) de beschrijvingen van de procedures voor de uitvoering van de conformiteitsbeoordeling, waarbij de transparantie en de mogelijkheid tot reproductie van deze procedures worden gewaarborgd. Zij beschikt over een gepast beleid en geschikte procedures om een onderscheid te maken tussen taken die zij als aangemelde instantie verricht en andere activiteiten;
- (c) procedures voor de uitoefening van haar activiteiten die naar behoren rekening houden met de omvang van een onderneming, de sector waarin zij actief is, de structuur ervan, de relatieve technologische complexiteit van de subsystemen of veiligheidscomponenten in kwestie en het massa- of seriële karakter van het productieproces.

Een conformiteitsbeoordelingsinstantie beschikt over de middelen die nodig zijn om de technische en administratieve taken in verband met de conformiteitsbeoordelingstaken op passende wijze uit te voeren en heeft toegang tot alle benodigde apparatuur en faciliteiten.

- (7) Het voor de uitvoering van de conformiteitsbeoordelingsactiviteiten verantwoordelijke personeel beschikt over:

- a) een gedegen technische en beroepsopleiding die alle relevante conformiteitsbeoordelingsactiviteiten omvat waarvoor de conformiteitsbeoordelingsinstantie is aangemeld;
- b) een bevredigende kennis van de eisen inzake de beoordelingen die het verricht en voldoende bevoegdheden om deze beoordelingen uit te voeren;
- c) voldoende kennis over en inzicht in de essentiële eisen in bijlage II, de toepasselijke geharmoniseerde normen en de relevante bepalingen van de harmonisatiewetgeving van de Unie en de nationale wetgeving;
- d) de bekwaamheid om certificaten, dossiers en rapporten op te stellen die aantonen dat de beoordelingen zijn verricht.

- (8) De onpartijdigheid van de conformiteitsbeoordelingsinstanties, hun hoogste leidinggevenden en het personeel dat de conformiteitsbeoordelingstaken verricht, moet worden gewaarborgd.

De beloning van de hoogste leidinggevenden en van het personeel dat de conformiteitsbeoordelingstaken van een conformiteitsbeoordelingsinstantie verricht, hangt niet af van het aantal uitgevoerde beoordelingen of van de resultaten daarvan.

- (9) Conformiteitsbeoordelingsinstanties sluiten een aansprakelijkheidsverzekering af, tenzij de wettelijke aansprakelijkheid op basis van het nationale recht door de staat wordt gedekt of de lidstaat zelf rechtstreeks verantwoordelijk is voor de conformiteitsbeoordeling.
- (10) Het personeel van een conformiteitsbeoordelingsinstantie is gebonden aan het beroepsgeheim ten aanzien van alle informatie waarvan het kennis neemt bij de uitoefening van haar taken uit hoofde van de bijlagen IV tot en met VIII of bepalingen van nationaal recht die daaraan uitvoering geven, behalve ten opzichte van de bevoegde autoriteiten van de lidstaat waarin de werkzaamheden plaatsvinden. De eigendomsrechten worden beschermd.
- (11) Conformiteitsbeoordelingsinstanties nemen deel aan, of zorgen ervoor dat het personeel dat de conformiteitsbeoordelingstaken verricht, op de hoogte is van de desbetreffende normalisatieactiviteiten en de activiteiten van de coördinatiegroep van aangemelde instanties die is opgericht uit hoofde van deze verordening, en hanteren de door die groep genomen administratieve beslissingen en geproduceerde documenten als algemene richtsnoeren.

Artikel 27 [artikel R18 van Besluit nr. 768/2008/EG]

Vermoeden van conformiteit

Wanneer een conformiteitsbeoordelingsinstantie aantoont dat zij voldoet aan de criteria in de ter zake doende geharmoniseerde normen of delen ervan, waarvan de referentienummers in het *Publicatieblad van de Europese Unie* zijn bekendgemaakt, wordt zij geacht aan de eisen in artikel 26 te voldoen, op voorwaarde dat de van toepassing zijnde geharmoniseerde normen deze eisen dekken.

Artikel 28 [artikel R20 van Besluit nr. 768/2008/EG]

Dochterondernemingen en uitbesteding door aangemelde instanties

- (1) Wanneer de aangemelde instantie specifieke taken in verband met de conformiteitsbeoordeling uitbesteedt of door een dochteronderneming laat uitvoeren, waarborgt zij dat de onderaannemer of dochteronderneming aan de eisen in artikel 26 voldoet, en brengt zij de anmeldende autoriteit hiervan op de hoogte.
- (2) Aangemelde instanties nemen de volledige verantwoordelijkheid op zich voor de taken die worden verricht door onderaannemers of dochterondernemingen, ongeacht waar deze gevestigd zijn.
- (3) Activiteiten mogen uitsluitend met instemming van de klant worden uitbesteed of door een dochteronderneming worden uitgevoerd.
- (4) Aangemelde instanties houden alle relevante documenten over de beoordeling van de kwalificaties van de onderaannemer of de dochteronderneming en over de door de onderaannemer of dochteronderneming uit hoofde van de bijlagen IV tot en met VIII uitgevoerde werkzaamheden ter beschikking van de anmeldende autoriteit.

Artikel 29 [artikel R22 van Besluit nr. 768/2008/EG]

Verzoek om aanmelding

- (1) Een conformiteitsbeoordelingsinstantie dient een verzoek om aanmelding in bij de anmeldende autoriteit van de lidstaat waar zij gevestigd is.

- (2) Het verzoek om aanmelding gaat vergezeld van een beschrijving van de conformiteitsbeoordelingsactiviteiten, de conformiteitsbeoordelingsmodule(s) en het/de subsyste(e)m(en) of veiligheidscomponent(en) waarvoor de instantie verklaart bekwaam te zijn en, indien dit bestaat, van een accreditatiecertificaat dat is afgegeven door een nationale accreditatie-instantie, waarin wordt verklaard dat de conformiteitsbeoordelingsinstantie voldoet aan de eisen in artikel 26.
- (3) Wanneer de betrokken conformiteitsbeoordelingsinstantie geen accreditatiecertificaat kan overleggen, verschaft zij de aanmeldende autoriteit alle bewijsstukken die nodig zijn om haar conformiteit met de eisen in artikel 26 te verifiëren en te erkennen en daar geregeld toezicht op te houden.

Artikel 30 [artikel R23 van Besluit nr. 768/2008/EG]

Aanmeldingsprocedure

- (1) Aanmeldende autoriteiten mogen uitsluitend conformiteitsbeoordelingsinstanties aanmelden die aan de eisen in artikel 26 hebben voldaan.
- (2) Zij verrichten de aanmelding bij de Commissie en de andere lidstaten door middel van het door de Commissie ontwikkelde en beheerde elektronische aanmeldingssysteem.
- (3) Bij de aanmelding worden de conformiteitsbeoordelingsactiviteiten, de conformiteitsbeoordelingsmodule(s), het/de subsyste(e)m(en) of veiligheidscomponent(en) en de bekwaamheidsattestatie uitvoerig beschreven.
- (4) Wanneer een aanmelding niet gebaseerd is op een accreditatiecertificaat als bedoeld in artikel 29, lid 2, verschaft de aanmeldende autoriteit de Commissie en de andere lidstaten de bewijsstukken waaruit de bekwaamheid van de conformiteitsbeoordelingsinstantie blijkt, evenals de regeling die waarborgt dat de instantie regelmatig wordt gecontroleerd en zal blijven voldoen aan de eisen van artikel 26.
- (5) De betrokken instantie mag de activiteiten van een aangemelde instantie alleen verrichten als de Commissie en de andere lidstaten binnen twee weken na een aanmelding indien een accreditatiecertificaat wordt gebruikt en binnen twee maanden na een aanmelding indien geen accreditatiecertificaat wordt gebruikt, geen bezwaren hebben ingediend.
Alleen een dergelijke instantie wordt voor de toepassing van deze verordening als aangemelde instantie beschouwd.
- (6) De Commissie en de andere lidstaten worden in kennis gesteld van alle relevante latere wijzigingen in de aanmelding.

Artikel 31 [artikel R24 van Besluit nr. 768/2008/EG]

Identificatienummers en lijsten van aangemelde instanties

- (1) De Commissie kent aan aangemelde instanties een identificatienummer toe.
Zij kent per instantie slechts één nummer toe, ook als de instantie uit hoofde van diverse handelingen van de Unie is aangemeld.

- (2) De Commissie maakt de lijst van uit hoofde van deze verordening aangemelde instanties openbaar, onder vermelding van de toegekende identificatienummers en de activiteiten waarvoor zij zijn aangemeld.

De Commissie zorgt voor de bijwerking van deze lijst.

Artikel 32 [artikel R25 van Besluit nr. 768/2008/EG]

Wijzigingen van de aanmelding

- (1) Wanneer een aanmeldende autoriteit heeft geconstateerd of vernomen dat een aangemelde instantie niet meer aan de eisen in artikel 26 voldoet of zijn verplichtingen niet nakomt, wordt de aanmelding in voorkomend geval door de aanmeldende autoriteit beperkt, geschorst of ingetrokken, afhankelijk van de ernst van het niet-voldoen aan die eisen of het niet-nakomen van die verplichtingen. Zij brengt de Commissie en de andere lidstaten daarvan onmiddellijk op de hoogte.
- (2) Wanneer de aanmelding wordt beperkt, geschorst of ingetrokken, of de aangemelde instantie haar activiteiten heeft gestaakt, doet de aanmeldende lidstaat het nodige om ervoor te zorgen dat de dossiers van die instantie hetzij door een andere aangemelde instantie worden behandeld, hetzij aan de verantwoordelijke aanmeldende autoriteiten en markttoezichtautoriteiten op hun verzoek ter beschikking kunnen worden gesteld.

Artikel 33 [artikel R26 van Besluit nr. 768/2008/EG]

Betwisting van de bekwaamheid van aangemelde instanties

- (1) De Commissie onderzoekt alle gevallen waarin zij twijfelt of in kennis wordt gesteld van twijfels over de bekwaamheid van een aangemelde instantie of over de vraag of een aangemelde instantie nog aan de eisen voldoet en haar verantwoordelijkheden nakomt.
- (2) De aanmeldende lidstaat verstrekt de Commissie op verzoek alle informatie over de grondslag van de aanmelding of het op peil houden van de bekwaamheid van de betrokken aangemelde instantie.
- (3) Alle gevoelige informatie die de Commissie in het kader van haar onderzoek ontvangt, wordt door haar vertrouwelijk behandeld.
- (4) Indien de Commissie vaststelt dat een aangemelde instantie niet of niet meer aan de aanmeldingseisen voldoet, stelt zij een uitvoeringshandeling vast die de aanmeldende lidstaat verzoekt de nodige corrigerende maatregelen te nemen, en zo nodig de aanmelding in te trekken.

De in de eerste alinea bedoelde uitvoeringshandeling wordt vastgesteld overeenkomstig de in artikel 39, lid 2, bedoelde raadplegingsprocedure.

Artikel 34 [artikel R27 van Besluit nr. 768/2008/EG]

Operationele verplichtingen van aangemelde instanties

- (1) Aangemelde instanties voeren conformiteitsbeoordelingen uit volgens de conformiteitsbeoordelingsprocedures in de bijlagen IV tot en met VIII.
- (2) De conformiteitsbeoordelingen worden op evenredige wijze uitgevoerd, waarbij voorkomen wordt de marktdeelnemers onnodig te belasten.

De conformiteitsbeoordelingsinstantie houdt bij de uitoefening van haar activiteiten naar behoren rekening met de omvang van een onderneming, de sector waarin zij actief is, haar structuur, de relatieve technologische complexiteit van het subsysteem of de veiligheidscomponent en het massa- of seriële karakter van het productieproces.

Hierbij eerbiedigt zij echter de striktheid en het beschermingsniveau die nodig zijn opdat het subsysteem of de veiligheidscomponent voldoet aan de bepalingen van deze verordening.

- (3) Wanneer een aangemelde instantie vaststelt dat een fabrikant niet heeft voldaan aan essentiële eisen in bijlage II of aan de overeenkomstige geharmoniseerde normen of aan andere technische specificaties, verlangt zij van die fabrikant dat hij passende corrigerende maatregelen neemt en verleent zij geen conformiteitscertificaat.
- (4) Wanneer een aangemelde instantie bij het toezicht op de conformiteit na verlening van een certificaat vaststelt dat een subsysteem of een veiligheidscomponent niet meer conform is, verlangt zij van de fabrikant dat hij passende corrigerende maatregelen neemt; zo nodig schort zij het certificaat op of trekt dit in.
- (5) Wanneer geen corrigerende maatregelen worden genomen of de genomen maatregelen niet het vereiste effect hebben, worden de certificaten door de aangemelde instantie naargelang het geval beperkt, geschorst of ingetrokken.

Artikel 35

Beroep tegen besluiten van aangemelde instanties

De lidstaten voorzien in een beroepsprocedure tegen besluiten van de aangemelde instanties.

Artikel 36 [artikel R28 van Besluit nr. 768/2008/EG]

Informatieverplichting van aangemelde instanties

- (1) Aangemelde instanties brengen de aanmeldende autoriteit op de hoogte van:
 - a) elke weigering, beperking, schorsing of intrekking van certificaten;
 - b) omstandigheden die van invloed zijn op de werkingssfeer van of de voorwaarden voor aanmelding;
 - c) informatieverzoeken over conformiteitsbeoordelingsactiviteiten die zij van markttoezichtautoriteiten ontvangen;
 - d) op verzoek, de binnen de werkingssfeer van hun aanmelding verrichte conformiteitsbeoordelingsactiviteiten en andere activiteiten, waaronder grensoverschrijdende activiteiten en uitbesteding.
- (2) Aangemelde instanties verstrekken de andere uit hoofde van deze verordening aangemelde instanties die soortgelijke conformiteitsbeoordelingsactiviteiten voor dezelfde subsystemen of veiligheidscomponenten verrichten, relevante informatie over negatieve conformiteitsbeoordelingsresultaten, en op verzoek ook over positieve conformiteitsbeoordelingsresultaten.

Artikel 37 [artikel R29 van Besluit nr. 768/2008/EG]

Uitwisseling van ervaringen

De Commissie voorziet in de organisatie van de uitwisseling van ervaringen tussen de nationale autoriteiten van de lidstaten die verantwoordelijk zijn voor het aanmeldingsbeleid.

Artikel 38 [artikel R30 van Besluit nr. 768/2008/EG]

Coördinatie van aangemelde instanties

De Commissie zorgt voor passende coördinatie en samenwerking tussen uit hoofde van deze verordening aangemelde instanties in de vorm van een sectorale groep of groepen van aangemelde instanties.

De lidstaten zorgen ervoor dat de door hen aangemelde instanties rechtstreeks of via aangestelde vertegenwoordigers aan de werkzaamheden van die groep(en) deelnemen.

HOOFDSTUK V

COMITÉPROCEDURE, OVERGANGSBEPALINGEN EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 39

Comitéprocedure

- (1) De Commissie wordt bijgestaan door het Comité inzake kabelbaaninstallaties. Dat comité is een comité in de zin van Verordening (EU) nr. 182/2011.
- (2) Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is artikel 4 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.

Artikel 40

Sancties

De lidstaten stellen regels vast inzake de sancties die van toepassing zijn bij inbreuken door marktdeelnemers op de bepalingen van deze verordening en nemen alle maatregelen die noodzakelijk zijn om ervoor te zorgen dat ze worden nageleefd. Deze regels kunnen strafrechtelijke sancties voor ernstige overtredingen omvatten.

De vastgestelde sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.

De lidstaten stellen de Commissie uiterlijk op [3 maanden voor de in artikel 43, lid 2, genoemde datum] in kennis van die bepalingen en delen haar onverwijld alle latere wijzigingen ter zake mee.

Artikel 41

Overgangsbepalingen

De lidstaten belemmeren niet dat subsystemen of veiligheidscomponenten die onder Richtlijn 2000/9/EG vallen en met die richtlijn in overeenstemming zijn, op de markt worden aangeboden wanneer die subsystemen of veiligheidscomponenten vóór [de in artikel 43, lid 2, genoemde datum] in de handel zijn gebracht.

De lidstaten belemmeren niet dat kabelbaaninstallaties die onder Richtlijn 2000/9/EG vallen en met die richtlijn in overeenstemming zijn, in bedrijf worden genomen wanneer die kabelbaaninstallaties vóór [de in artikel 43, lid 2, genoemde datum] zijn aangelegd.

Artikel 42

Intrekking

Richtlijn 2000/9/EG wordt met ingang van [*de in artikel 43, lid 2, genoemde datum*] ingetrokken.

Verwijzingen naar de ingetrokken richtlijn gelden als verwijzingen naar deze verordening en worden gelezen volgens de in bijlage X opgenomen concordantietabel.

Artikel 43

Inwerkingtreding en toepassingsdatum

- (1) Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het Publicatieblad van de Europese Unie.
- (2) Zij is van toepassing met ingang van [*twee jaar na de inwerkingtreding*].
- (3) In afwijking van lid 2 zijn de artikelen 22 tot en met 38 van toepassing met ingang van [*zes maanden na de inwerkingtreding*].

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel,

Voor het Europees Parlement
De voorzitter

Voor de Raad
De voorzitter